UZUN KILIÇLI KAHRAMAN'ın

Yeni serüveni

BİZANSTAKİ YABANCI

Bugün başladık

BİZANSTAKİ YABANCI

yazan ve çizen

Abdullah TURHAN

Gözdiktiği tahta sahip olabilmek, yüzbinlere, milyonlara hükmedebilmek için, düşmanları ile işbirliği yapacak kadar gözü dönmüş bir imparatoriçe.. Şansı son ana kadar yardım etmişti, ama Tolga karşısına çıkınca planları alt üst oldu...

Bulunduğu yeri koruyabilmek için her fenalığı yapacak karakterde bir kumandandı. KAVAPOLOS, imparatora, emrindeki adamları ile birlikte sadakati ve nereden gelirse gelsin onun şahsına yönelecek bir tehlikeyi önleyecek güçte olduğuna inanıyordu.

İlkelerin bağımsızlığı için herşeyi göze alan - iki kardeşten SİRENE aynı zamanda imparatoriçeyi saf ve temiz bir aşkla seviyordu.

KARLO ise aşktan önce, ülkeyi düşünen cesur bir yiğit... Kader onun karşısına Tolga'yı çıkarınca iki işbilir adam güçlerini birleştirdiler, ortaya kimsenin yenemiyeceği bir ideal çıktı.

Tarih boyunca türlü medeniyetlerin beşiği olan Orta Asya'nın, çevresi sulak ovalar, asırlık ağaçlarla süslü bir beldesinde günümüzden yüzyıllar öncesi bir aşiret yaşıyordu. Yaz gelince yaylalara çıkan, kış gelince kuytu köşelere çekilen bu aşirete beylerinin adından dolayı "KUTLU BEY„ aşireti denilirdi... Kişileri, kendi hallerinde, mutlu, fazla bir üzüntüleri olmayan insanlardı...

O sabah da yapılacak iş güç olmadığından oba erkekleri, birbirleri ile güreş tutuyor, çeşitli eğlencelerle zaman geçiriyorlardı...

BU KAYGUDAN UZAK, RAHAT YAŞAYIŞIMIZI KUTLU BEY'E BORÇLUYUZ...

EVET AMA, KUTLU BEY BİZLER KADAR TASASIZ OLMASA GEREK. BİR KAYGUSU VAR Kİ, GÜNBE GÜN ONU YİYİP BİTİRİYOR...

İŞTE OTAĞINDAN ÇIKTI, TASALI BİR HALİ VAR

Kutlu Bey, çevresinde eğleşen çerilere bakmadan tasalı bir tavırla yürüdü. Yüzünden derin bir üzüntünün izleri okunmaktaydı.

Çayır üzerinde sere serpe oturmuş çocuğu görünce Kutlu Bey'in gözlerine acı bir bakış geldi, yerleşti.

Aynı anda çocuk, başını kaldırdı. Gözgöze geldiler...

Çocuğun dudaklarındaki mutlu gülüş Kutlu Bey'i etkilemişti. Birden çatık kaşları indi, yüzündeki kederli ifade, güneş görmüş buz gibi eriyip gitti.

Şimdi, onun da dudaklarında içten bir gülüş vardı.

TANRIM BUNU BENDEN NEDEN ESİRGİYORSUN? KUTLU AŞİRETİNİN DEVAMI, SENİN LÜTFUNA, BİR ERKEK ÇOCUĞUM OLMASINA BAĞLI. BÜTÜN İSTEĞİM, BÜTÜN DİLEĞİM ŞÖYLE BİR ÇOCUK SAHİBİ OLMAK. NEDEN TANRI BUNU BANA ÇOK GÖRDÜ.

İŞTE BEYİMİZİN DERDİNİN, TASASININ NEDENİNİ ANLADIN MI ŞİMDİ? BİR OĞULA SAHİP OLAMADIĞI İÇİN TASALANIYOR.

Tam bu sırada, Kutlu Bey'in otağının önü hafifçe aralandı. Soluk, hasta benizli bir kadın, gözlerini kısarak dışarı baktı. Bu Kutlu Bey'in zevcesi GÜLBEN Hatundu. Onun da aynı şeye üzüldüğü halinden belliydi...

ER'İME, AŞİRETİ DAĞILMAKTAN KORUYACAK BİR ERKEK EVLÂT VEREMEDİM.

YAŞAMIMIZI GÖLGELEYEN TEK ŞEY, EKSİKLİĞİ HİSSEDİLEN BU EVLÂT. FAKAT BU HASTALIKLI HALİMLE, BİR EVLÂT SAHİBİ OLMAMA İMKÂN YOK. TEK UMUDUM, GELMESİNİ BEKLEDİĞİM, HÂZIK. (*)

(*) HÂZIK: DOKTOR

Günler sonra beklenen hâzık geldi... Gülben Hatun'u bir güzel muayene ettikten sonra Kutlu Beye, onun güçlenmesi için temiz dağ havasına...

...pınar sularına ihtiyacı olduğunu söyledi... Kutlu Bey kendisine umut veren hâzık'a bir kese altın ihsan edip onu yurduna gönderdi...

Abdullah Turan

Kutlu Bey Hindistanlı Hāzıkın gidişinden sonra töreleri gereğince, obanın yaşlılarını bir araya toplayıp durumu anlattı. Oba yaşlıları, onunla birlikte olduklarını, istediği yere gideceklerini söyleyince, tez zamanda çadırlar kaldırıldı, eşyalar toplandı ve koca aşiret yola koyuldu. Mevsim bahardı. Dalları, çiçeklenmiş ağaçların süslediği, deli dolu akan çayların ortalığı şarıltılığı, yüce dağlarla çevrelenmiş..

..ovalardan geçtiler gün bir kaç kez üzerlerine devrildi.

YÜCELERDEN YÜCE TANRIM. BANA BİR OĞUL BAĞIŞLA.

Kutlu Bey aşireti günün bir kaç kez üzerlerine devrilmesinden sonra Hāzıkın salık verdiği GÖKDAĞ yaylasına geldiler. Kutlu Bey aşiretin burada konaklaması buyruğunu verdi...

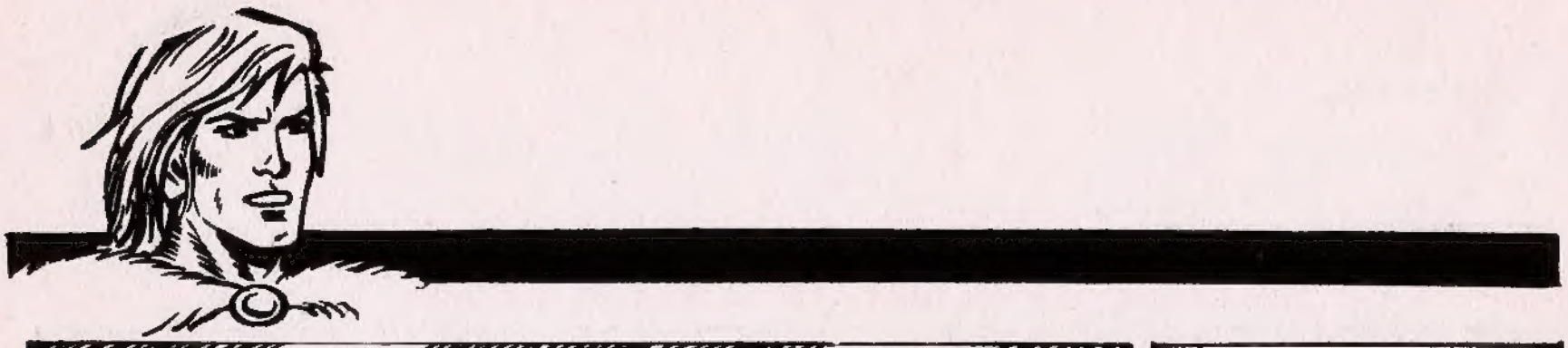

GÜN DEVRİLMEDEN OBA YERLEŞMİŞ OLMALI..

Gökdağ yaylasını kuşbakışı ayaklar altına alan tepenin yamacında kafile durdu. Hepsinin gözleri, aşağıdaki güzel manzaraya takılmıştı. Gökdağ yaylası, canlarından çok sevdikleri beylerinin istediği şeyi gerçekleştirebilecek miydi?

Aradan günler geçti. Kutlu Beyaşireti Gökdağ yaylasına iyice yerleşmiş, çadırlar açılmış, aşiret günlük yaşantısını sürdürmeğe başlamıştı. Gülben Hatun, temiz dağ havası, şifalı pınar suları ve iyi bir bakımla çabucak serpilmiş, kendisini toparlamıştı. Bu durumu en çok sevinen Kutlu Beyidi.

DOĞRUSU VA, HİNDLİ HÂZIK İŞİNİN EHLİYMİŞ. TEZ ZAMANDA KENDİNE GELDİN. HANİ BU GİDİŞLE İSTEĞİMİZE KAVUŞMAMIZ DA YAKINDIR.

Kutlu Bey, kolları arasında, vücudu ökseye tutulmuş bir kuş gibi titreyen karısını arzuyla kucakladı.

İki sevgili, dünyayı unutarak köşedeki sedirin üzerine uzandılar. Zaman burada durmuş gibiydi. Arzuyla açılan dudaklar yekdiğerini örterken etrafta kuş cıvıltılarından başka bir ses duyulmuyordu...

Günler haftaları, haftalar ayları kovaladı... Mevsimin İlkbahara dönüştüğü o gün, Kutlu Beyin otağında bir bebek sesi duyuldu... Kutlu Beyin bir kız çocuğu olmuştu...

TANRININ DEDİĞİ OLUR. BİR OĞUL İSTEMİŞTİK, KIZ VERDİ ..o

TASALANMA KUTLU BEY. BUNU VEREN TANRI, ELBET, BİR OĞULLU DA EŞİRGEMEZ BİZDEN

Kutlu Bey, bu güzel günün şerefine muhteşem bir av tertip etmeye karar verdi... Eli silâh tutan tüm yiğitler, pusatlarını kuşanarak, dolu dizgin, beylerinin ardından ormana doğru yollandılar... Hepsinin gönüllerinde aynı arzu yatıyordu... Tüm hünerlerini gösterip beylerinin gözüne girmek ve obaya taze av eti ile dönmek...

Obanın muhafızlarından biri çevrede dolaşırken, üç bekçisini, başı önüne düşmüş uyuklar bir halde buldu..

NE O? SICAK BAŞINA MI VURDU?

AMAN TANRIM!... ÖLDÜRMÜŞLER!

Üç bekçisinin boş bir çuval gibi yere yığıldığını gören muhafız şaşkınlıktan donakalmıştı... Anlamsız gözlerle bir süre ona, sırtındaki kanlı oka baktı...

..ve sonra oba halkına tehlikeyi duyurmak için hızla ayağa kalktı.

NÖBETÇİLER! TEZ SİLÂH BAŞINA!..

AHHHHHH!..

HÜGUUUM!

Birden havayı yırtarak gelen bir ok, sözlerini tamamlamasına meydan vermeden göğsüne saplandı...

Aynı anda, obayı çevreleyen ağaçlar arasından çıplak başlı, elinde kılıç ile bir çapulcu beliriverdi.

Giysileri birbirini tutmayan, hallerinden bir çapulcu sürüsü olduğu anlaşılan bu topluluk, bu adamın peşinden kılıçlarını sallıya sallıya, korkunç naralar atarak obaya doğru at koşturmağa başladılar. Ellerindeki kılıçlar, güneş ışığı vurduğu zaman pırıl pırıl parlıyor, dudaklarından çıkan korkunç naralar yankılar yapıyordu.

Oba kadınlarından birisi, Gülben Hatun'a çiçek toplarken dehşetten donakaldı.

AMAN TANRIM!! ÇAPULCULAR! TEZ OBAYA DUYURMAK GEREK BUNLARI!

Fakat çapulculardan birisi ona imkân vermedi. Kılıcını anında fırlattığı gibi genç kadının sırtına saplayıverdi...

Hareket ve sözlerinden çapulcuların başı olduğu anlaşılan sarkık bıyıklı adam elindeki kılıcı sallıyarak haykırdı.

KOCAMIŞLARDAN KİMSE SAĞ KALMASIN! GENÇLERE DOKUNMAYIN!

Bu sırada Gülben Hatun, çadırında, sadık adamlardan birisine emir veriyordu.

TEZ BEYİ BUL! BU UĞRULARIN BASKININI HABERDAR ET.

BAŞÜSTÜNE HATUNUM.

Fakat uğrulardan birisi onu görmüştü...

KAÇMAKLA KURTULACAĞINI SANIYOR.

Sonra, Gülben Hatun büyük bir korkuyla, uyumakta olan yavrucuğunu kaptığı gibi dışarı fırladı. Şu anda, aklında tek bir düşünce vardı. Kızını, bu uğrulardan kurtarmak, kendi canını düşünmüyordu bile.

Çapulcu, genç kadının şaşkınlığından yararlanarak onu izlemeye başladı...

Gülben Hatun, çocuğunu bağrına basarak ormana daldı. Sık yapraklı ağaçlar arasında yıldırım hızıyla koşuyordu.. Bir ara, başını çevirdiği zaman kendisini izleyen uğruyu gördü...

ORMANA DALDI. YAKALAMAK İÇİN ATTAN İNMEK GEREK.

Sonra korkuyla, kendisini izleyen adamdan kurtulabilmek için koştu, koştu... Nereye gittiğini bilmeden koşuyordu. Tam kurtulduğunu sandığı anda...

Gülben Hatun, yavrusunu son bir kez kucaklayıp öptükten sonra onu, ot ve çalılıkların sık olduğu bir yere sakladı. Burası gözlerden ırak emin bir yerdi.

DUR BAKALIM! NEREYE BÖYLE?

AY!

Bu sırada, obanın içi bir savaş alanına dönmüştü. Gözü dönmüş uğrular, çılgın naralar atarak gördüklerinin üzerine at koşturuyorlar, bir kılıç darbesi ile cansız yere seriyorlardı.
KADINLARI, ÇOCUKLARI TOPLAYIN! GERİSİNİ SAĞ KOMAYIN!
İlk anda, obanın bütün yaşlıları tek tek kılıçtan geçirildi. Ateşe verilen çadırlardan yükselen dumanlarla, karışan çocuk feryatları, yerlerde yatan ölüler, ortalığa korkunç bir hava vermekteydi. Obanın eli silâh tutan yiğitleri Kutlu Bey'le birlikte ava gittiklerinden, uğruların baskını istenilen sonucu vermişti.
Abdullah Turhan

Gözlerinin önünde geçen bu vahşiyane katliam dan zerre kadar duygulanmayan çapulcuların reisi, gök gürlemesini andıran bir kahkaha atarak adamlarına seslendi.

HAH-HAH!

BANA LÂİK YİĞİTLER OLDUĞUNUZU GÖSTERDİNİZ!

GİDİYORUZ!

Aynı anda, güç bela kendisine gelebilen habercideN herşeyi öğrenen Kutlu Beyi, ardındakilerle beraber yıldırım hızı ile obaya doğru at koşturuluyordu...

Obanın kurulduğu geniş alana gelince atının dizginlerini çekti...

Kutlu Bey, gördüğü manzara karşısında beyninden vurulmuşa dönmüştü...

TANRIM!!!.. BU OLAMAZ!..

Ortalıkta tek bir canlı kalmamıştı... Yerlerdeki cesetler, hala dumanı tüten yanık çadır enkazları bu hazin manzarayı tamamlamaktaydı...

Kutlu Bey, birden gözlerini, ormandaki ağaçlar arasında beliren bir karaltıya dikti..

HAYIR!.. OLAMAZ!.. HAYAL GÖRÜYORUM!..

Karaltı gittikçe yaklaşınca gözleri hayret ve dehşetle açıldı...

GÜLBEN!

Yüzünde büyük bir perişanlığın izleri okunmaktaydı..

KUTLU BEY...

Gerçekten karşısında karısı Gülben Hatun duruyordu... perişan bir haldeydi... Giysileri alkana boyanmıştı...

Gülben hatun güç belâ birkaç adım attı... Sonra olanca ağırlığı ile yere yığılıverdi...

Zevcesini bu halde gören Kutlu Bey, çılgına dönmüştü... Onun adım atamayacak bir durumda olduğunu görünce atından inip hızla atıldı...

GÜLBEN!

Kutlu Bey hızla koştu, karısını şefkatle kucaklıyarak yerden kaldırdı. Yaralı bir aslan gibi, çılgına dönmüş bir halde kükredi.
SÖYLE BİR TANEM, NE YAPTILAR SANA?
ÇOK, ÇOK FENAYIM.
Genç kadının mecali gittikçe kesiliyor, dudaklarından kelimeler güçlükle çıkıyordu.
UĞRULARDAN BİRİSİ BANA SALDIRDI..
CEZASINI VERDİM... ÇAYIRLIKTA YATIYOR... AMA... KIZIMIZ... KIZIMIZI KAÇIRDILAR... SAKLAMAK İSTEDİM, AMA OLMADI...
Genç kadın, tepeden tırnağa son bir ürperişle sarsıldıktan sonra hareketsiz kaldı. Kutlu Bey, onun göğsüne kapanarak ağlamağa başlamıştı...
NEDEN, NEDEN YAPTILAR BUNU? GÜLBEN'SİZ BİR HAYATI NEYLEYİM.
Obanın tüm erleri büyük bir yas içindeydiler... Bu ani baskında kimileri çocuklarını, kimileri zevcelerini kaybetmişlerdi. Kimsenin ağzını bıçak açmıyordu...

Kutlu Bey, zevcesinin soğumaya yüz tutmuş cesedini kolları arasına alarak ağır ağır yürüdü...

KUTLU AŞİRETİNİN SONU DEMEK TİR BU..

TANRIM...MAHVOLDUM...

Aynı anda, tesadüfen ormanı içinden geçen yüreği kinle bilenmiş bir yiğit, işittiği ses üzerine birden irkildi..

SU... SU...

TANRI AŞKINA SU..SU VERİN

TEZ KUTLU BEYE HABER VEREYİM.

Bedeninden ağır bir yara almış olan uğru son anlarını yaşıyordu. Büyük bir ıstırabın izlerinin okunduğu yüzü sık sık acıyla gerilliyor, bakışları gittikçe donuklaşıyordu. İstediği su kendisine verilince canlanır gibi oldu ve konuşmağa başladı...

ALÇAKLAR, BENİ BURADA YARALI HALİMLE BIRAKIP GİTTİLER. ONUN İÇİN SİZE HERŞEYİ ANLATACAĞIM BEN, KÖLE TİCARETİ YAPAN BİR ÇETENİN ADAMIYIM. GAFİL AVLADIĞIMIZ OBALARA BASKIN YAPIP SIHHATLİ KADINLARINI VE ÇOCUKLARINI ALIP ESİR TÜCCARLARINA SATARIZ. SİZİN OBANIN KADIN VE ÇOCUKLARI DA AYNI AKİBETE UĞRAYACAK... ONLARI...

...ONLARI BİZANSA GÖTÜRECEKLER...

BİZANS... ÇOK UZAK BİR DİYAR.

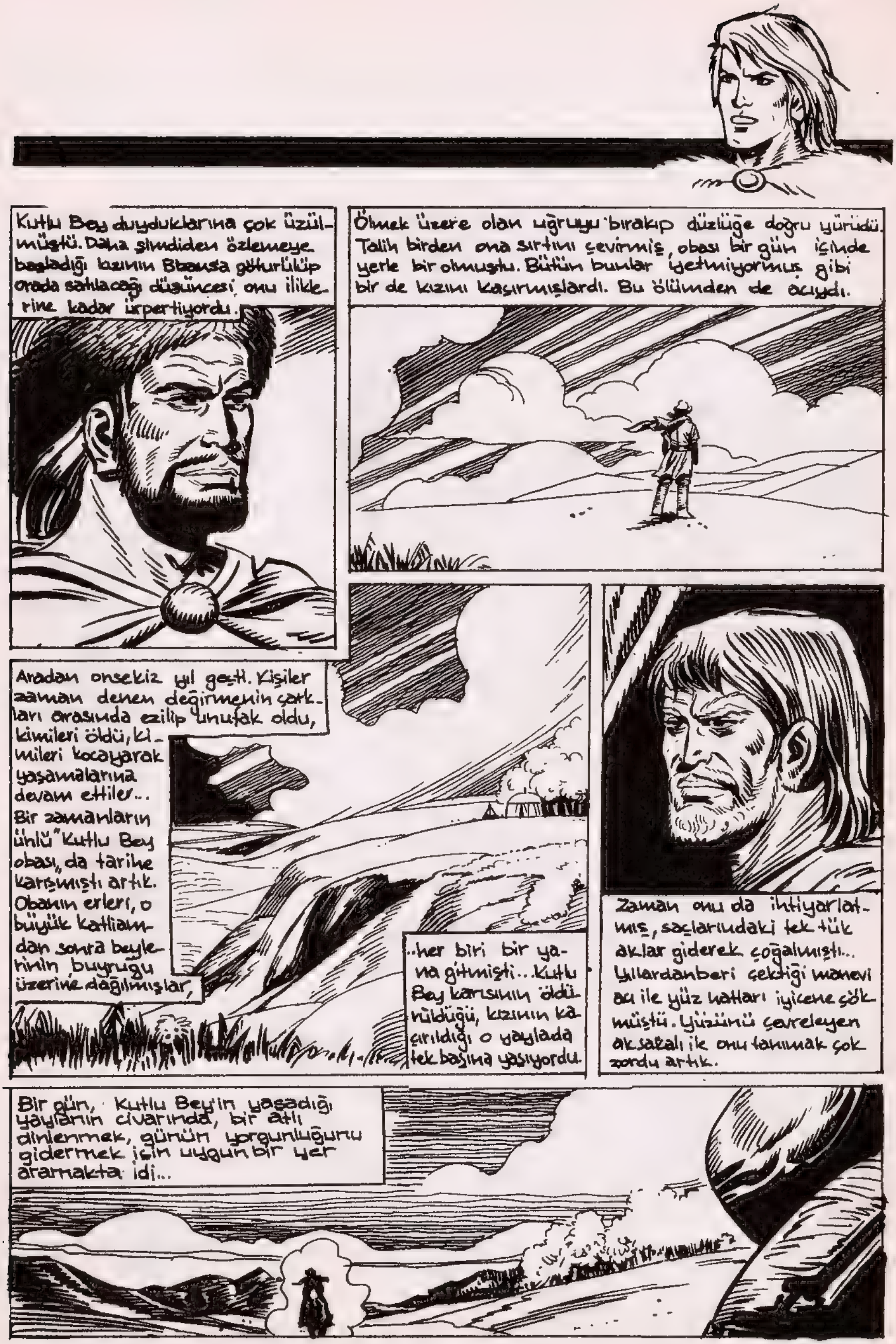
Kutlu Bey duyduklarına çok üzülmüştü. Daha şimdiden özlemeye başladığı kızının Bizansa götürülüp orada satılacağı düşüncesi onu iliklerine kadar ürpertiyordu.
Ölmek üzere olan uğruyu bırakıp düzlüğe doğru yürüdü. Talih birden ona sırtını çevirmiş, obası bir gün içinde yerle bir olmuştu. Bütün bunlar yetmiyormuş gibi bir de kızını kaçırmışlardı. Bu ölümden de acıydı.
Aradan onsekiz yıl geçti. Kişiler zaman denen değirmenin çarkları arasında ezilip unufak oldu, kimileri öldü, kimileri kocayarak yaşamalarına devam ettiler... Bir zamanların ünlü "Kutlu Bey obası" da tarihe karışmıştı artık. Obanın erleri, o büyük katliamdan sonra beylerinin buyruğu üzerine dağılmışlar,
..her biri bir yana gitmişti... Kutlu Bey karısının öldürüldüğü, kızının kaçırıldığı o yaylada tek başına yaşıyordu.
Zaman onu da ihtiyarlatmış, saçlarındaki tek tük aklar giderek çoğalmıştı... Yıllardanberi çektiği manevi acı ile yüz hatları iyicene çökmüştü. Yüzünü çevreleyen aksakalı ile onu tanımak çok zordu artık.
Bir gün, Kutlu Bey'in yaşadığı yaylanın civarında, bir atlı dinlenmek, günün yorgunluğunu gidermek için uygun bir yer aramakta idi...

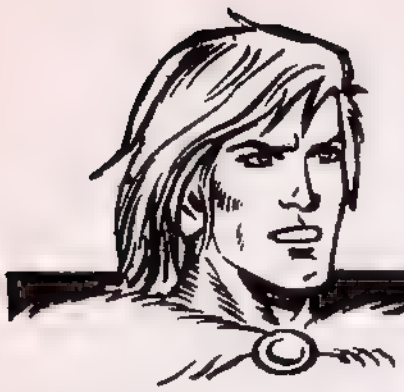

Bu atlı Tolga idi.. Ovaya bakan tepede atının dizginlerini çekerek etrafa bir göz attı..

ŞURADA BİR IRMAK VAR..

KUTLU BEY'İN YURDUNA YAKLAŞTIM.. BİR SOLUK ALMALIYIM.

NİYAHET DİNLENECEĞİMİZ BİR YERE GELDİK. SUSUZLUĞUMUZU VE YORGUNLUĞUMUZU BURADA GİDEREBİLİRİZ...

Tolga atını, nazlı nazlı akan ırmağın kenarına sürmeye başladı.

SUYU GÖRÜNCE KEYİFLENDİN SİYAH GÜL.. ŞU ANDA CANIM BALIK İSTİYOR.

BUNUN İÇİN DE IRMAĞIN DURGUN BİR YERİNDE MOLA VERMELİYİZ.

HAH, İŞTE EN UYGUN YER BURASI.

ŞİMDİ ZIPKINA BENZER BİR ŞEY YAPMALIYIM.

Tolga ağaçlar arasına dalıp kılıcı ile düz bir dalı gövdesinden ayırdı.

Az sonra

Tolga elindeki fava bitirmiş- ti ki...

ZIPKINI

BU SESLER DE NE?

GOAA

İMDAAT!

VAHŞİ BİR HAYVAN SESİ. BİRİ YARDIM İSTİYOR..

SES BU TARAF- TAN GELDİ... ORAYA GİTMELİYİM..

Tolga yaptığı zıpkını elinden bırakmadan sesin geldiği yöne doğru hızla atıldı... Ses gittikçe tüyler ürpertici bir hal alıyordu...

ROOOOAAAAAAARR

Irmağın kenarındaki yamaca vardığında biran olduğu yerde kaldı... Elindeki zıpkına daha sıkı yapıştı...

TANRIM!..

BİR LEOPAR!..

SAKIN KIPIRDAMA! SANA YARDIMA GELİYORUM...

Tolga, anında adamın yanına geldi.. Gözlerini bir an bile kırpmadan leoparа dikti

Tolga adamı arkasına alıp...

SEN YAVAŞ YAVAŞ GERİ ÇEKİL... ELİMDEKİ BU SİLÂHLA ONA KARŞI KOYABİLİRİM...

Leopar büyük bir kükreme ile Tolga'nın üzerine yıldırım gibi atıldı... Delikanlı birden dizleri üzerine çöküp zıpkınını leopara doğru uzattı...

GOOAR!

Ve silâhın ucunu leoparın göğsüne sapladı...

İSTEDİĞİM GİBİ SAPLIYAMADIM... KALBİNE NİŞANLAMIŞTIM...

EYVAH!.. HAYVANIN KUVVETİ DENGEMİ BOZDU... IRMAĞA DÜŞÜYORUM.

HAY CANINI ALBIZ ALSIN!

DELİKANLI BENİM İÇİN HAYATINI FEDA EDİYOR... TANRIM, ONA KUVVET VER!..

Tolga hemen sudan başını çıkardı. Leopa tekrar hücuma geçti..

ROAAU!OO

Tolga son bir ümitle zıpkını sımsıkı kavra yarak...

..Hayvanın ateş saçan ağzına doğru nişanı layıp ileri savurdu...

Fakat Tolga, aniden sudan çıkıp zıpkını defalarca yaralı leopara batırdı...

GEBER!..

Hayvanın tüyler ürpertici gürlemesi birden kesildi. İkisi de ırmağın serin sularına gömüldüler.

yabancı adam, delikanlının akıl almaz kuvveti ve cesareti karşısında donuvermişti adeta...

TANRIM.. GÖZLERİME İNANAMIYORUM...ÖLDÜRDÜ ÖLDÜRDÜ... LEOPARI ÖLDÜRDÜ... YAŞASIN!..

İŞİ TAMAM!..

NE TUHAF.. AZ ÖNCE, BALIKLARI AVLAMAK İÇİN YAPTIĞIM ZIPKINLA ONLARA YEM HAZIRLADIM...

SİZE HAYATIMI BORÇLUYUM YİĞİDİM.. BURALARIN YABANCISISINIZ GALİBA..

EVET... KUTLU BEY ADINDA BİRİNİ ARIYORUM... KENDİSİNİ MUTLAK GÖRMELİYİM.

KUTLU BEY Mİ?.. ONU ŞU İLERDEKİ TEPEDE BULABİLİRSİNİZ. FAKAT ONUNLA KONUŞABİLECEĞİNİ PEK SANMAM.

NEDEN?

YILLAR ÖNCE, BİR FELAKET ONU VE OBASINI MAHVETMİŞTİ... ARTIK HİÇ DOSTU YOK. KAÇIRILAN KIZINI HALÂ UNUTAMADI..

SAĞOL AHBAP.. İŞTE ONU BUNUN İÇİN ARIYORUM..

EĞER KIZI YAŞIYORSA..

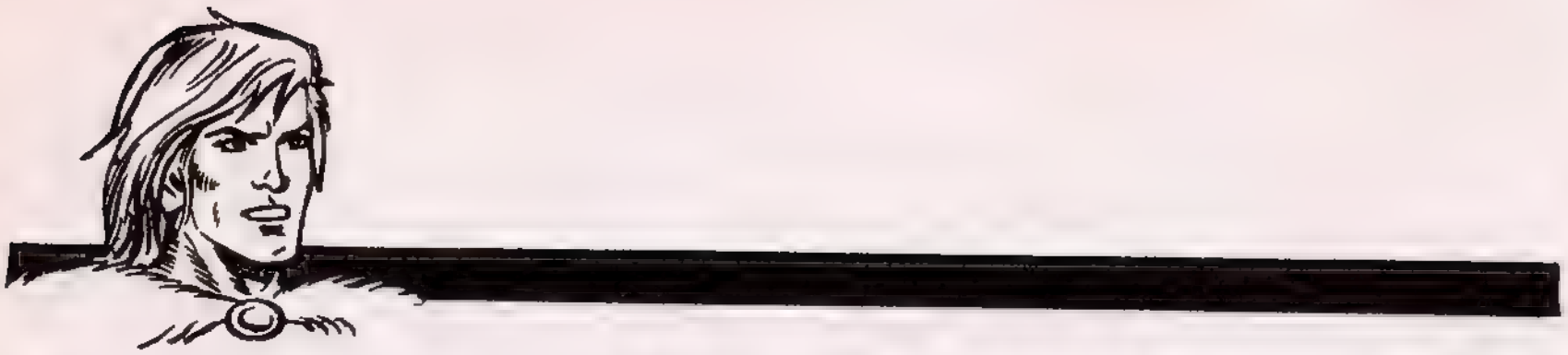

Tolga adamın yanından ayrılıp Kutlu Beyin yurduna doğru atını dizginledi.. Bir müddet sonra...

İŞTE ÇADIR.. ÖNÜNDEKİ KUTLU BEY OLSA GEREK...

Tolga, Kutlu Beyin yanına varınca atının dizginlerini çekti.. Kutlu Bey, kartal bakışlı gözlerini gelen yiğide dikip uzun uzun baktı..

ADIM TOLGA.. CENGİZ HAN'IN BUYRUĞUNU GETİRDİM SİZE... YÜCE BAŞBUĞUMUZ YAKINDA BÜYÜK BİR SEFERE ÇIKACAK... SİZİ YANINA ÇAĞIRIYOR...

Kutlu Beyin, rengi kaçmış soluk dudaklarında acı bir tebessüm belirdi...

CENGİZ HAN'IN BUYRUĞUNUN BAŞIM ÜSTÜNDE YERİ VAR. ÖL DESİN ÖLEYİM... AMA HANGİ ÇERİ İLE GELEYİM YANINA?... OBAM YILLAR ÖNCESİ DAĞILDI. BANA SİLÂH ARKADAŞLIĞI YAPACAK TEK BİR YİĞİDİM BİLE YOK..

Tolga, atından indikten sonra Kutlu Bey'e yaklaştı...

SEN YETERKİ BU BÜYÜK UĞRAŞA GİRMEYE KARAR VER. ELİNİN BİR HAREKETİYLE ÇEVRENDE BİNLERCE YİĞİDİN TOPLANACAĞINDAN KUŞKUMUZ YOK.

Kutlu Bey üzüntülü bir tavırla başını öne eğdi.

BUNU BİLİYORUM. HATTA BU BAĞLILIKLARI YÜZÜNDEN KAÇ YİĞİDİM BİZANS YOLLARINDA CAN VERDİ.

KIZIM, FELİCİO ADINDA BİR TÜCCARIN HİMAYESİNDE İMİŞ. FAKAT ŞİMDİ YAŞADIĞINI BİLE BİLMİYORUM.

CENGİZ HAN'IN BÜTÜN BU OLANLARDAN HABERİ VAR. DUYDUKLARINA ÇOK ÜZÜLDÜ." KUTLU BEY BENİM EŞSİZ YİĞİDİMDİR, ONUN DERDİ BENİM DERDİMDİR„ DEDİ VE KAYIP KIZINI BULMAK İÇİN BENİ GÖREVLENDİRDİ. ONU TEZ ZAMANDA BULUP GETİRECEĞİM SANA...

YÜCE TANRININ İZNİYLE BEN BU İŞİN ÜSTESİNDEN GELECEĞİME İNANIYORUM. UMUDUNU YİTİRME VE BEKLE. BİRGÜN YANIMDA KIZIN OLDUĞU HALDE DÖNECEĞİM.

BANA DÜNYALARI VERMİŞ OLURSUN TOLGA.

Kutlu Bey'in yüzünde duyduklarına inanmayan bir ifade belirdi. Soluk dudaklarında acı bir gülüş şekillendi.

BU ÇOK ZOR İŞ, SENİ DE BU İŞİN İÇİNE ATAMAM...

Bu iki yiğit bahadır gülerek el sıkıştılar. Kutlu Bey'in gönlünde bir ümit çiçeği yeşermeye başlamıştı.

KABUL TOLGA. BUGÜNDEN TEZİ YOK BÜTÜN ÇERİLERİME, BAHADIRLARIMA, BEYLERİME HABER SALACAĞIM. TEZ ZAMANDA BİR OLUP CENGİZ'İN BUYRUĞU ALTINDA AYNI BAYRAK İÇİN SAVAŞACAĞIM.

BU KARARI VERECEĞİNİZİ BİLİYORDUM KUTLU BEY. CENGİZ HAN SENİ TEKRAR YANINDA GÖRMEKTEN ÇOK SEVİNECEK. ÇOK YAKIN BİR ZAMANDA YİNE GÖRÜŞECEĞİZ. KIZINI GETİRDİĞİM ZAMAN.

Tolga., vedalaştıktan sonra atına atlıyarak doludizgin uzaklaştı... Kutlu Bey, sevinçle onun ardından baktı... Orta Asya'nın bu, tutkuğunu koparır yiğidinin kızını bulacağına inanıyordu...

Tolga, doludizgin Orta Asya ovasında yol alırken Bizans'ta kendisini nelerin beklediğini düşünüyordu. O güne değin adını çok işittiği bu ülkede binlerce kişi arasında Kutlu Beyin kızını nasıl bulacaktı. Bu düşünceler içinde durmadan yol alıyordu.

Parlak, güneşli bir mayıs sabahı, Bizans yine her zamanki günlerinden birisini yaşıyordu. Güneşin altın renkli ışıklarıyla yıkanan bu muhteşem şehirde gözle sezilmemekle beraber içten içe kaynayan bir huzursuzluğun bulunduğu belli olmaktaydı...

Erken açılan çarşılarda çin işi ipekli kumaşlar ve uzak doğudan gelen çeşitli kervanların getirdiği birbirinden değerli eşyalar satılırken halk, bugün ortalıkta çokça gözüken muhafızlara nefretle karışık, bir korkuyla bakıyordu.

Korkularında da haksız değillerdi. Çünkü, bu muhafızların adımbaşı kol gezişi pek hayra alâmet sayılmazdı. Hep birkaç Bizanslının kanının dökülmesiyle neticelenirdi...

Birden halk arasında heyecanlı bir dalgalanma oldu...

KRALİÇE!.. KRALİÇE GELİYOR!

TAM ZAMANI! KARLO'YA HABER UÇURALIM.

SİRENE, KARDEŞİM... BEKLEDİĞİMİZ FIRSAT AYAĞIMIZA GELDİ

Sirene kardeşinin heyecanlı halinden kuşkulanmıştı.

NEDİR O FIRSAT KARLO?

KRALİÇE GELİYOR...

ONA DOKUNMANIZA MÜSAADE EDEMEM.. ONU SEVDİĞİMİ BİLİYORSUN..

BIRAK BUNLARI SİRENE!

İki kardeşin konuşmaları yarım kaldı. Çünkü aynı anda yolun öbür ucunda iki süslü yağız atın çektiği kraliçenin saltanat arabası görünmüştü...

Arabanın önünde ilerleyen muhafızlar, kraliçeye yol açarken halk heyecanla sağa sola kaçışıyordu. Kraliçenin sabah gezintisinde başlarına bir iş açılmasından korkmaktaydılar...

Bir duvarın ardından, kraliçenin gelişini gözleyen Karlo hırsla mırıldandı.

NE YAPACAKSAK ŞİMDİ YAPMALIYIZ. YOKSA BİR DAHA ONU YALNIZ YAKALAYAMAYIZ.

Bizans İmparatoriçesi ise kendisini bekleyen tehlikeden habersiz, tül perdenin ardından dışarıdakileri seyrediyordu.

KRALİÇE YALNIZ! SAKIN BİR ŞEY YAPMA ONA!

Karlo onu dinlemeden gırtlağının olanca gücüyle haykırmağa başladı...

KAHROLSUN KRALİÇE! YAŞASIN HÜR BİZANS!

Sokaktaki halk Karlönun bu bağırışını beklercesine birden hareketlendi, ellerine geçirdikleri taşları arabaya doğru fırlatmaya başladılar...

ZİNDANLARDA İŞKENCE İLE CAN VEREN DİN KARDEŞLERİMİZİ DÜŞÜNÜN! BU ZULM BİTMELİ ARTIK!

İrili ufaklı taşlar havada yağmur gibi yağıyor, kimileri hedefini buluyor, kimileri havada bir yay çizdikten sonra çok uzaklara düşüyordu.

Bu gürültü arasında halâ Karlo'nun gür sesi işitilmekteydi...

HÜR BİZANS İÇİN ÖLMEK KÖPEK OLARAK YAŞAMAKTAN YEĞDİR! BOYUNUZDAKİ TASMALARI KIRIN ARTIK!!..

Fakat Karlo muhafızların niyetini sezmişti.

KAÇMAYA ÇALIŞIYORLAR! BIRAKMAYIN!

Muhafızlar halkın bu ani galeyanından çok korkmuşlar, taşlardan ürken atlarının üstünde zorlukla durabiliyorlardı. Taş atanlar birken on, onken yüz olmuş, sayıları gittikçe artmıştı. Bu kadar büyük ve hınçlı bir kalabalığa karşı tek başlarına ne yapabilirlerdi ki?...

KRALİÇEYİ BU KUDURMUŞ KÖPEKLERİN ARASINDAN SAĞ SALİM KURTARAMAZSAK İMPARATOR DERİMİZİ YÜZER.

KARŞI KOYMADAN TEZ DAVRANIN, ŞU ARADAN KAÇALIM!

Abdullah Turhan

Aynı anda Bizansa yeni giren bir yabancı bu çatışmayı merakla izliyordu.

Abdullah TUFEKÇİ

Arabanın sürücüsü, göğsünün ortasına yediği koca bir taşla yere yuvarlanınca başıboş kalan atlar gemi azıya almış, doludizgin koşmaya başlamıştı. Tam bu anda öndeki muhafızlardan birisi de ürken atının kendisini yere fırlatması üzerine arabanın altında kaldı... Ortalık tam bir savaş alanına dönmüştü...

Kraliçenin yüzü korkudan sapsarı kesilmişti..

Sirene sığındığı köşeden, kraliçenin başına gelenleri üzüntü ile seyrediyordu.

ONA BİRŞEY OLURSA YAŞAYAMAM BEN! ONU KURTARMAM GEREK!

Daha Bizans'a girer girmez kraliçenin taşlanmasına tanık olan Tolga olayın gelişmesine seyirci kalamıyacağını hissediyordu...

Sevdiği kadının göz göre göre ölüme gidişini izleyen sirene umutsuz bir tavırla atıldı...

ARABAYI DURDURUN SERSEMLER

Sürücüsüz kalan atlar, gittikçe artan bir hızla arabayı ilerdeki ağaçlığa doğru götürüyordu... Bir an içinde olup bitenlerden şaşkına dönen kraliçe, çığlık atmaktan başka hiçbirşey yapamıyordu..

Kraliçenin arabası, gittikçe artan bir hızla uzaklaşırken Tolga, dolu dizgin ardından yetişmeğe çalışıyordu...

ORADA SIK AĞAÇLAR VAR. YETİŞEMEZSEM KRALİÇE ÖLEBİLİR.

Tolga, çevreden hiç kimsenin, Kraliçeyi kurtarmak için hareket etmediğini görünce atını dizginledi...

Abdullah TUZHAL

Tolga durmadan atını tapuklıyor, ilerdeki ağaçlığa doğru cehennemi bir hızla yol alan arabaya yetişmeye çalışıyordu...

Aradaki mesafe gittikçe azalırken tozu dumana katarak ilerleyen arabanın ayını hızla ağaçlığa girdiğini gördü...

EVVAH! MUHAKKAK BİR YERE ÇARPACAK.

Nitekim Tolga'nın korktuğu başına geldi... Başıboş kalmış atların sürüklediği araba, asırlık bir ağacın dallarına hızla çarptı. Aynı anda büyük bir çatırdı ile birlikte kraliçenin tiz çığlığı ortalığa yayıldı...

Bu ani çarpma sonunda arabanın üst kısmı büyük bir çatırdı ile kopup yere yuvarlandı...
KRALİÇEYE BİRŞEY OLMADI..
Kraliçe arabanın öndeki oymalı parmaklığına düşmemek için yapışmış, biçare gözlerle etrafına bakınıyordu... O anda, koca bir Bizans'a hükmeden bir kraliçe değil, sadece canını kurtarmayı düşünen bir kadındı artık...
O esnada Tolga, arabaya yaklaşmış, atlamak için fırsat kolluyordu.
Birden yay gibi gerildi ve kendisini bütün gücüyle arabaya doğru fırlattı...

Bir an içinde ölümün eşiğine kadar gidip gelen Tolga'yı sırtında hisseden azgın at, büsbütün hırslanmış gibi hızlanırken, Tolga dizginleri yakalamaya çalışıyordu...

Geçirdiği korkulu anların etkisiyle sapsarı kesilen Kraliçe Meçhul kurtarıcısını tanımak istercesine başını çevirip ona baktı..

Dizginleri ele geçiren Tolga, bütün gücüyle asılarak arabayı durdurdu. Yorgun atlar bir anlık direnmeden sonra bu esmer tenli delikanlının gücüne karşı koyamıyarak sakinleştiler...

Uzun bir kovalamaca ve zorlu bir uğraştan yüzünün akıyla çıkarak kraliçeyi mutlak bir ölümden kurtaran delikanlı, derin bir soluk aldı...

Bütün bunlar olup biterken olayı, halkın elinden güçbela kurtulan bir askerden öğrenen komandan Kavapolos yanına bir müfreze asker alarak yola çıkmıştı... Tolga, arabayı durdurduğu sırada, onlar da olay yerine gittikçe yaklaşmışlardı...

SİZ OLMASAYDINIZ ŞİMDİ ÇOKTAN ÖLMÜŞ OLACAKTIM. BİZANS DA KRALİÇESİNİ KAYBETMİŞ OLACAKTI...

SİZİ KRALİÇE OLDUĞUNUZ İÇİN DEĞİL, HERŞEYDEN ÖNCE YARDIMA MUHTAÇ BİR KADIN OLDUĞUNUZ İÇİN KURTARDIM..

Tolga'nın bu sözleriyle duygulanan Kraliçe parmağından çıkardığı yüzüğü ona uzattı...

ALBUNU! BAŞIN DARA GİRDİĞİ ZAMAN SANA YARDIMCI OLUR!

Bizans'ta, eline düşen zavallı kişilere yaptığı işkence-lerle adını tüm ülkeye duyuran Kumandan Kavapolos kraliçe-nin arabasının bulunduğu yere kadar, gösterişli bir şekil-de, doludizgin geldikten sonra yağız arap küheylânını gemlerini çekerek durdurdu...

İŞTE KUMANDAN KAVA-POLOS GELDİ...

Kavapolos, kraliçenin yanındaki esmer tenli delikanlıya dik dik bakti...Onun, kraliçeyi kurtarma-sından hoşlanmamış gibi bir hali vardı...

Kavapdos daha sonra kraliçeye döndü...

ZAMANINDA YETİŞEMEDİĞİM İÇİN BENİ BAĞIŞLA-YIN KRALİÇEM... SİZE BİRŞEY OLMADI YA?!..

Kraliçe, süklüm püklüm bir halde önünde duran kumandanı sert bir şekilde azarladı...

BECERİKSİZ SERSEM!.. EĞER BU YİĞİT OLMA-SAYDI ÇOK-TAN PARÇA-LANMIŞ OLA-CAKTIN

FAKAT KRALİÇEM...

Bu sırada Tolga söze karışmak gereğini duydu...

OLAN OLMUŞ, BİTEN BİTMİŞ KRALİÇE... BEN SİZİN YERİNİZDE OLSAM ONLARI BAĞIŞLARDIM...

Kumandan Kavapolos bu sözleri duyunca yüzü birden allak bullak oldu.

KUMANDAN KAVAPOLOS'UN BİR YABANCININ YARDIMINA ASLA İHTİYACI YOKTUR!..

BOYNUM KILDAN İNCEDİR KRALİÇEM...

KAVAPOLOS!.. BAZEN BOYUNDAN DA BÜYÜK SÖZLER EDİYORSUN! KURTARICIMIN DİLEĞİNİ YERİNE GETİRMEK BENİM İÇİN BİR ZEVKTİR... BU SEFERLİK BAĞIŞLADIM SENİ!..

Tolga, orada daha fazla durmanın gereksizliğini bildiğinden atına bindi, Kraliçeyi son bir kez daha selamladı...

TANRI SİZİ KORUSUN KRALİÇE...

BİZANS KÜÇÜK YERDİR... YİNE KARŞILAŞACAĞIMIZI UMARIM...

GÜLE GÜLE YABANCI

Küçük kafile ağaçlar arasında yol alırken Kraliçe dalgın ve düşünceliydi. Gözlerinin önünde yabancı delikanlının hayali, kulaklarında onun kalın erkek sesi durmadan çınlıyordu...

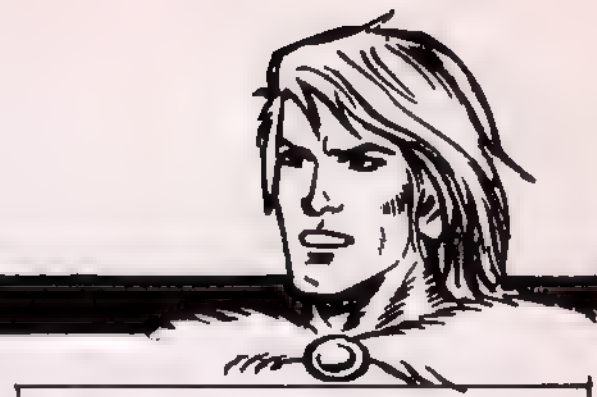

Kraliçe, onu bir daha görüp göremeyeceğini düşünürken ona karşı duyduğu bu hislere de bir anlam veremiyordu...

Kraliçe bu düşünceler içinde bocalarken Kumandan Kavapolos da aynı şahsı düşünüyordu. Tolga'dan hiç hoşlanmamıştı ve onun hayatını kurtardığı kraliçenin gözüne girmesini istemiyordu...

O akşam Bizansın kıyı köşelerinde kalmış bir meyhanede bütün Bizans'ta olduğu gibi Kraliçeyi kurtaran yabancıdan söz ediliyordu. Herkes bu yabancının kim olduğunu birbirine soruyor, ancak cevap alamıyordu... Bilinen yalnızca gözüpek bir yiğit oluşuydu, hepsi okadar...

Meyhanenin gedikli müşterilerinden Stavro her zamanki köşesinde iri yarı bir Bizanslı ile kadeh tokuşturmaktaydı. Önündeki kupayı bir dikişte boşalttıktan sonra elinin tersiyle ağzını silerek homurdandı...

KRALİÇEYİ ESMER TENLİ BİR DELİKANLI KURTARMIŞ. ŞARKI DİYORLAR... AH BİZİM KRALİÇEMİZ, İŞİNİ NASILDA BİLİR!..

ANLARSINIZ YA... O ŞANSLI ÇOCUĞUN YERİNDE OLMAK İSTERDİM DOĞRUSU... ÖYLE BİR KADININ YATAĞINI PAYLAŞMAK NE TATLIDIR KİMBİLİR... HAŞMETLİ İMPARATORUMUZUN KULAKLARI...

Stavro sözlerini tamalayamadı. Çünkü aynı anda saçlarına yapışan çelikten bir el onları kavrayıp sıkıca çekti...

HEEY!.. NE OLUYOR BE!..

Stavro'nun saçanna yapışıp onu boş bir çuval gibi hızla yere itiveren şahıs hiddetten kıpkırmızı kesilmiş bir halde olan Sirene'den başkası değildi. Aynı meyhanede içerken, Stavro'nun bu sözlerini duyunca çileden çıkmış, kendisini zaptedememişti

KRALİÇE HAKKINDA BÖYLE KONUŞAMAZSIN. O MEYHANE KÖŞELERİNDE ÜÇ PARALIK SARHOŞLARIN AĞZINDA GEZECEK KADIN DEĞİLDİR... KONUŞMAYA DEVAM EDERSEN KAPATIRIM O AĞZINI!

Stavro ne olduğunu anlamadan yıkıldığı yerden doğrulmaya çalışırken gözlerini Sirene'ye dikerek homurdandı...

BU YAPTIĞIN HAREKET SANA ÇOK PAHALIYA MAL OLACAK SİRENE!

Abdullah TURHAN

Stavro yıkıldığı yerden güçlükle doğrulurken konuştu...

SÖYLEDİKLERİM YALAN DEĞİL... BÜTÜN BİZANSIN AĞZINDA DOLAŞIYOR KRALİÇENİN REZALETLERİ!..

İki adam arasındaki münakaşa gittikçe büyümüş, meyhanede bulunan diğer Bizanslılar da onlara katılmışlardı. Bunlar arasında bulunan Stavronun arkadaşı hınçla söylendi...

STAVRO! ONUN BU HAREKETLERİNİ SİNEYE Mİ ÇEKECEKSİN? GÖSTER ŞUNA DÜNYANIN KAÇ BIÇAK OLDUĞUNU!..

Bu sözlerden cesaret alan Stavro, ayağa kalkınca hemen elini kılıcına attı. Kından çekilen kılıcın parıltısı bir anda herkesin gözlerini kamaştırdı...

Abdullah TUKAN

TEZ AYAKLARIMA KAPANIRSAN SENİ BAĞIŞLARIM. YOKSA KILICIM KANINLA ALA BULANACAK!

SENİN GİBİ SUÇSUZ İNSANLARA İFTİRA ATMAKTAN BAŞKA İŞİ OLMAYAN BİR SERSERİDEN ÖZÜR DİLEMEK Mİ? ÖLÜRÜM DE BUNU YAPMAM!

ÇEK KILICINI ÖYLEYSE!

Meyhanedekiler işin kötüye varacağını anladıklarından kenara çekildiler. Sirene hasmının ikazına rağmen kılıcını çekmedi.

SANA KILIÇ BİLE ÇOK... ELLERİMLE HAKLIYACAĞIM SENİ!..

Stavro, onun sözlerini tamamlamasına meydan vermeden yay gibi atıldı. Sirene ancak başını yana çekebildi.

Stavro duyduğu acıdan avazı çıktığı kadar bağırmaktaydı.

Sirene, atik bir hareketle onun kılıç tutan kolunu yakaladı sonra iyice arkaya büktü...

Stavro'nun güç durumda kaldığını gören arkadaşı yavaşça onlara doğru ilerledi, sonra elini hançerine attı. Sirene'yi arkadan vurmaya hazırlanıyordu...

Stavrônun arkadaşı kınından çıkardığı hançeri sıkıca kavradıktan sonra Sirene'yi arkadan vurmak için harekete geçti...

STAVRÔNU BİTİREMEDİĞİ İŞİ BEN TAMAMLAYACAĞIM.

Birden uzanan çelik gibi kuvvetli bir el, hızla adamın bileğine indi. Hançer gevşeyen parmaklardan koparak tahta zemine saplanıverdi...

KALLEŞ HEBİF! ARKADAN VURMAYA HAZIRLANIYORDUN ÖYLE Mİ?..

Aynı anda ikinci darbeyi de suratına yiyince gözlerinin önünde yıldızlar uçuştu...yetişen Karlo'ydu...

AHHHHH

Stavro, gittikçe çatırdıyan kolunun acısıyla avazı çıktığı kadar bağırırken, arkadaşı da boş bir çuval gibi yıkıldığı yerden doğrulmaya çalışıyordu...

ŞU ADAMIN SESİNİ BİRAN ÖNCE KESİVER SİRENE! KAFAMI ŞİŞİRİYOR.

Karlo ayakta durabilecek halleri kalmayan iki kabadayıyı arkalarına yerleştirdiği birer tekme ile kapı dışarı etti...

DEFOLUN SERSEMLER!.. BİR DAHA BAŞKALARININ İŞİNE BURNUNUZU SOKMAYIN. YOKSA DÜNYANIZI DEĞİŞTİRİRSİNİZ!

O anda tesadüfen olay yerinden geçmekte olan Tolga, bu durumu görmüştü. İki kabadayının güçlükle yerden doğrulmaya çalışmalarını seyrederken birden aklına gelen bir düşünceyle durdu...

BURASI HER DİYARDAN İNSANIN BULUNDUĞU BİR YERE BENZİYOR!

BELKİ BU MEYHANEDE ARADIĞIMI BULURUM... BİR BAKALIM...

...ve anî bir kararla atından indi...

Karlo iki serseriyi kapıdışarı ederken Kardeşi Sirene'de meyhanenin orta yerinde herkese hitaben konuşuyordu.

ÖZGÜRLÜK DAVASINDA SİZİNLEYİM. KRALİÇE İÇİN KÖTÜ SÖZ SÖYLEMENİZE TAHAMMÜL EDEMİYORUM... ONA BİR SÖZ EDEN KARŞISINDA BENİ BULUR!..

YAŞASIN SİRENE!.. YAŞASIN KARLO! BU İKİ KARDEŞİN ÖNCÜLÜĞÜYLE BİZANS ÖZGÜRLÜĞÜNE KAVUŞACAK!

YAŞASIN SİRENE!

Tam bu anda içeri giren Karlo meyhanedekilerin coşkun gösterisinden durumun normale döndüğünü anlamıştı. Kendi kendine söylendi.

ŞU SİRENE YAMAN ÇOCUK. KENDİSİNİ SEVDİRMESİNİ BİLİYOR. İKİ LÂFLA HEPSİNİ ALTETTİ...

İki kardeş bir masaya oturdular...

BİRGÜN KRALİÇE LİGELİNA SANA BİR FELÂKET GELECEĞİNDEN KORKUYORUM.

Karlo henüz sözünü bitirmişti ki...

FAKAT BUP!

İçeri girişiyle Karlo'yu büyük bir şaşkınlığa düşüren Tolga'dan başkası değildi... Delikanlı onun şaşkın bakışlarına aldırış etmeden yürüdü...

HAYIR YANILMAMA İMKÂN YOK!.. SABAH KRALİÇEYİ ÖLÜMDEN KURTARAN BU ADAMDI!..

Karlo, O'nun bir masaya oturuşunu gözleriyle izledikten sonra kardeşine dönerek konuştu.

İŞTE O!.. UZUN SAÇLARINA, GİYSİLERİNE BAKILIRSA BİR TÜRK.. FAKAT BURADA İŞİ NE... BELİ Kİ BİR GAYESİ VAR...

Karlo, Tolga'yı kıskançlıkla seyreden kardeşini masada yalnız bırakarak ayağa kalktı. Hareketlerinde kesin bir kararlılık vardı...

ŞİMDİ BURAYA NE MAKSATLA GELDİĞİNİ ÖĞRENİRİM ONUN!..

BURAYA BİZİ İZLEMEYE GELMİŞSE SONU PENA OLACAK YABANCININ!..

Karlo, Volga'nın oturduğu masaya iyice yaklaştıktan sonra sakin görünmeye çalışarak sordu.

KRALIÇEYE YARDIM EDEN DELİKANLI SEN MİSİN?..

EVET!..

Bi BİZANSTA KRALİÇEYE YARDIM ETMENİN SUÇ OLDUĞUNU BİLMİYORDUM.

AMA O KADIN, BİZANSTA HALKA ZULM EDEN BİR İMPARATORUN EŞİ OLUR. SA İŞ DEĞİŞİR AHBAP!

BANA BAK BİZANSLI!.. BEN SADECE GÜÇ DURUMDA KALAN BİR KADINA YARDIM ETTİM HEPSİ O KADAR. BENİ RAHAT BIRAK!

Karlo bu cevap üzerine arkadaşlarına döndü.

İŞTE DİLLERİNİZDEN DÜŞÜRDEMEDİĞİNİZ YİĞİTİ GÖRÜN. BENİMLE KAVGADAN SAKINIYOR!

Karlo'nun bu apaçık meydan okuyuşu meyhanedekileri heyecanlandırmıştı. Karlo dudaklarında neşeli bir gülüşle sözlerine devam ediyordu.
BELKİ YABANCI BENİMLE DÖVÜŞMEK İSTEMEZ... İÇİNİZDE ONA DÜNYANIN KAÇ BIÇAK OLDUĞUNU GÖSTERECEK BİRİSİ VAR MI?
Sirene Tolga'nın soğukkanlı oluruşuna bakarak düşünüyordu..
KÖTÜ BİR İNSANA BENZEMİYOR BAKALIM BU İŞİN SONU NEYE VARACAK?
ANLAŞILDI BUNLARIN GAYESİ MUTLAKA KAVGA ÇIKARMAK!..
Tam bu sırada meyhanedekilerden iri yarı yapılı birisi elindeki içkisi ile masadan doğruldu...
SEN ONU BANA BIRAK KARLO!.. ŞİMDİ KEMİKLERİNİ KIRARIM... DOĞRUSU YA ÇOKTANDIR DİŞİME GÖRE BİR RAKİP ARIYORDUM!..
İri yarı adam kılıcını çektikten sonra sallana sallana Tolga'nın yanına geldi...
HADİ BAKALIM ÇEK KILICINI YABANCI!

İri yarı adam Tolga'nın karşısına bir put gibi dikildi. Delikanlıda hiçbir hareket yoktu...
KRALİÇENİN YANINDA GÖSTERDİĞİN YİĞİTLİĞİ BENİM YANIMDA DA GÖSTERSENE!.. HADİ, NE DURUYORSUN?
Handakilerle birlikte olayı izleyen Karlo, Tolga'nın bu vurdumduymazlığı karşısında oldukça şaşırmıştı.
HERİF KILINI BİLE KIPIRDATMIYOR... ÖLÜMÜ NE Mİ SUSADI NEDİR?
ANLAŞILDI, SENİN BİRŞEY YAPACAĞIN YOK.
HİÇ DEĞİLSE YÜZÜNDE BİR ÇENTİK AÇAYIM...
İri yarı Bizanslı bu sözleri söyler söylemez kılıcını ileri doğru uzattı. Tolga, enli, keskin kılıcın soğukluğunu yüzünde hissetmeye başlamıştı ki...
... birden.
HEY! NE OLUYOR!!?

Tolga, bir ayak oyunu ile, karşısında yalın kılıç duran iriyarı Bizanslının dengesini bozuverdi. Adam neye uğradığını anlıyamadan kendini tahta zemin üzerinde buldu...
Karlo, iri cüssesine rağmen sırtüstü yere yuvarlanan adamına hayretle baktıktan sonra...
İri Bizanslı tekrar hücuma geçmek için hazırlanmıştı ki, Karlonun kuvvetli kolu onun yolunu kesti...
SEN DUR HELE!.. BUNDAN SONRASI BANA AİT!
...gözlerini, masasında hiçbir şey olmamış gibi oturan delikanlıya çevirdi.

Karlo hırsla kılıcını kınından çektikten sonra meyhanenin dip tarafında oturan iki kişiye seslendi...

PAVLOS, NİKO!.. TEZ KILIÇLARINIZI GETİRİN BURAYA!

Karlo iki adamın anında getirdikleri kılıçlarını alıp Tolga'nın oturduğu masanın üstüne koydu.

BU ADAMIN BİR DÜŞÜNDÜĞÜ VAR... AMA NE?. SOĞUKKANLI OLMALIYIM. BU KILIÇLARIN BİR ANLAMI OLSA GEREK...

Öte yandan Sirene de aynı şeyleri düşünmekteydi

KARLO'YU HİÇ BU KADAR ÖFKELİ GÖRMEMİŞTİM... NE YAPACAK ACABA?..

Karlo birden korkunç bir nara atarak kılıcını şimşek hızıyla havaya kaldırdı ve...

Masanın üstüne konulan keskin kılıçlar üzerlerine vuran loş ışığın altında bile pırıl pırıl parlıyor...

Tolga ise soğukkanlılığından hiçbirşey kaybetmeden bekliyordu.

Karlo kılıcını hızla aşağı indirdi. Masanın üstündeki iki kılıç, aynı anda tiz bir gürültü ile ikiye bölündüler...

O sırada meyhanedekiler şarap kupaları ellerinde ayağa kalkarak Karlo'nun büyük gücü karşısında duydukları hayreti dile getirdiler...

GÜCÜMÜ GÖRDÜN DEĞİL Mİ? NİYETİN BANA MEYDAN OKUMAKSA BUNDAN VAZGEÇ DERİM SANA!
HAYIR!

BİZ TÜRKLERİN BİR SÖZÜ VARDIR.. EL EL. DEN ÜSTÜNDÜR ARŞA DEK DERLER. YALNIZ KUVVET BU İŞE YARAR AMA ZEKA İLE BİRLEŞİNCE DE YENİLMEZ. BUNU GÖSTERECEĞİM SİZE...
ŞİMDİ BİR PARÇA KUMAŞ GETİRİN BANA!

Tolga'nın istediği kumaş parçası çabucak bulundu, ve kendisine verildi.
Bizanslıların merakla açılmış gözleri önünde kumaşı havaya fırlattı...

Az önce neşeli kahkahaların yükseldiği meyhane şimdi tam bir ölüm sessizliğine bürünmüştü. Karlo'da yüzünde düşünceli bir ifadeyle, diğer Bizanslılar gibi Tolga'nın yapacağı hareketi bekliyordu.

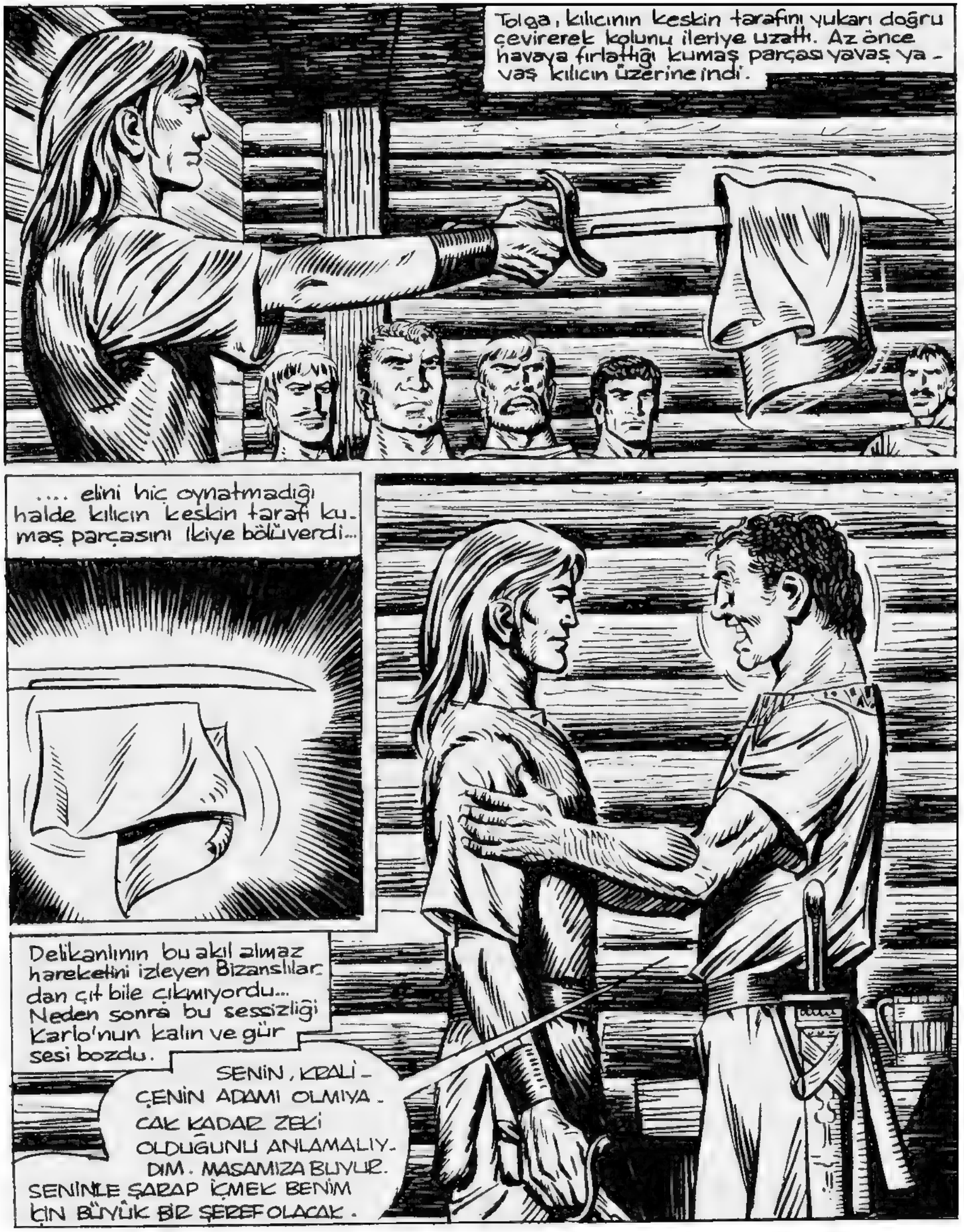
Tolga, kılıcının keskin tarafını yukarı doğru çevirerek kolunu ileriye uzattı. Az önce havaya fırlattığı kumaş parçası yavaş yavaş kılıcın üzerine indi.
.... elini hiç oynatmadığı halde kılıcın keskin tarafı kumaş parçasını ikiye bölüverdi...
Delikanlının bu akıl almaz hareketini izleyen Bizanslılardan çıt bile çıkmıyordu... Neden sonra bu sessizliği Karlo'nun kalın ve gür sesi bozdu.
SENİN, KRALİÇENİN ADAMI OLMAYACAK KADAR ZEKİ OLDUĞUNU ANLAMALIYDIM. MASAMIZA BUYUR. SENİNLE ŞARAP İÇMEK BENİM İÇİN BÜYÜK BİR ŞEREF OLACAK.

Handaki gergin hava kalkmış, yerini neşeli gülüşmeler ve hoş sohbetler almıştı. Bu arada Tolga, Karlo ve Sirene kardeşlerle çarçabuk dost oluvermişti...
ORTAASYA'DAN BURAYA KADAR AT KOŞTURDUĞUNA GÖRE ÖNEMLİ İŞLER PEŞİNDESİN. SANA YARDIM ETMEK İSTERDİK...
SAĞOLUN DOSTLAR... HİÇ GÖRMEDİĞİM BİR KIZI BULMAK İÇİN BU-RALARA GELDİM
BİZANS'TA O KADAR ÇOK KIZ VAR Kİ... BUNLAR ARASINDA ARADIĞINI NASIL BULACAKSIN?
BENİ DE DÜŞÜNDÜREN BU... YALNIZ, O KIZIN, FELİCİO ADINDA BİR BİZANSLININ HİMAYESİNDE OLDUĞUNU BİLİYORUM. BU İSMİ ÖĞRENMEK İÇİN, DAHA ÖNCE BURAYA GELEN BİRKAÇ YİĞİT HAYATLARINI VERDİLER
FELİCİO HA?!..
EVET, ONU BULMAM PEK KOLAY OLMAYACAK. AMA BELKİ BANA BİR YARDIMINIZ DOKUNABİLİR. ŞU ANDA BİZANSTA SİZDEN BAŞKA TANIDIĞIM YOK.
KRALİÇEYİ UNUTUYORSUN TOLGA.. BİZDEN ÇOK SANA ONUN FAYDASI DOKUNABİLİR ÇÜNKÜ...

ADINI ETTİĞİN KİŞİ BİR RİVAYETE GÖRE SARAYDA YAŞIYORMUŞ... KRALİÇENİN YARDIMI İLE SARAYA GİREBİLİRSİN... FELİCİO'YA ORADA RASTLAYABİLİRSİN...
YALNIZ ÇOK DİKKATLİ OLMAN GEREK... TAM HOŞUMA GİTTİĞİN AN SENİ KAY. BETMEK İSTEMEM DELİKANLI
MERAKLAN - MA KARLO.
BEN BURAYA KELLEMİ VER - MEĞE DEĞİL ORTA ASYA'LI BİR KIZI BULMAYA GELDİM. VE BUNU DA BAŞARA - CAĞIM!.. DERTLERİ - NİZİN ÇOK OLDUĞU ŞU ANDA BENİMLE İLGİLENDİĞİ - NİZ İÇİN SİZE MİNNETTARIM.
Bu sırada hanın aralık du - ran kapı - sından içeri bir köpek daldı verdi.
KARABAŞ... SEN Mİ - SİN? YİNE KARNIN ACIKTI GALİBA?.. KOKUMU NASIL DA ALIYORSUN...
Ve Sirene'nin ayakları dibine gelip kuyruğunu sallamaya başladı...

Karabaş, Sirene'nin kendisine uzattığı yağlı bir kemik parçasını kaptıktan sonra bir köşeye oturup kemirmeğe başladı...

Bu sırada, meyhaneden içeri, üzerinde oldukça pahalı giysiler taşıyan siyahlı bir kadın girdi. Kukuletesi yüzünü büsbütün karartmış, ona esrarengiz bir hava vermişti...

Siyahlı kadın, ağır ağır, üç adamın oturduğu masaya doğru yaklaşmaya başladı. Onu ilk önce Sirene, sonra Tolga gördü...

Şimdi üç arkadaş da kendilerine doğru gelen siyahlara bürünmüş kadına bakıyorlardı. Siyahlı kadın onlara iyice yaklaştıktan sonra...

Genç kadın, Sirene'nin kuşku dolu sözleri üzerine bir an gözlerini karşısındaki adamın yüzüne dikti... Sonra ağır ağır konuştu...

BİZANS'IN KURTULUŞUNU İSTEYEN BİRİSİ...

Sirene bu sözleri duyunca heyecanla masadan doğruldu... Bakışlarındaki şüphe gitmiş yerini kararlı bir ifade almıştı...

BİZANS'IN ÖZGÜRLÜĞÜ İÇİN YAPMAYACAĞIM YOKTUR.. BU UĞURDA HAYATIMI BİLE VEREBİLİRİM!

Karlo, kardeşinin bu sözlerini işitince yerinden doğrulmak istedi...

BU İŞTE BEN DE VARIM!.. ÖZGÜR BİZANS'IN TEMEL HARCINDA KARLO'NUN DA BİR PAYI BULUNSUN!

HAYIR KARLO!.. BEN YALNIZ GİDERİM!..

Tolga, bu esrarengiz kadının ziyaretinin nasıl bir anlam taşıdığını düşünüyordu. Zihninde şekillenen fakat cevap bulamayan bir soru da Neden Sirene'nin çağırıldığı idi.

Güneş çoktan batmıştı. Gece ince bir tül gibi şehrin üzerine inmeye başlarken, Esrarengiz kadın önde Sirene arkada meyhaneden çıktılar.

Sirene ile esrarengiz rehberi şehrin boş sokaklarında bir süre yürüdüler. Genç kadın daha çok, karanlığın sakladığı ...

...köşelerde yürümeyi tercih ediyordu. Bu Sirene'nin gözünden kaçmamış tı... Acaba nereye gidiyorlardı.. Bu sorunun cevabını bulmak için zihnini yorarken aklına kötü ihtimaller de gelmekteydi...

Aynı anda, duvar diplerine saklanarak ilerleyen bir gölge peşlerinden gelmekteydi... Ne Sirene, ne de rehber olan genç ve güzel kadın bu şahsın varlığından bihaberdi...

Bir müddet yürüdükten sonra önlerine sivri kemerli bir kapı çıktı.. Esrarengiz rehber elbisesinin altından çıkardığı anahtarla kapıyı açtı...

Sirene, her an gelebilecek bir saldırıyı karşılamak için tetikte olduğu halde içeri girdi..

Bu kez önlerine kadife bir perde çıkmıştı. Kadife kapıdan aydınlık bir odaya çıktılar...

O anda Sirene'nin gözleri faltaşı gibi açıldı

Sirene'nin karşısında gözleri kalın, siyah bir maskeyle örtülmüş bir kadın durmaktaydı... Geniş divanın üstüne sere serpe oturmuş, üstündeki Hint ipeklisinin gizleyemediği vücudunun tatlı kıvrımlarını cömertçe Sirenenin bakışlarına sunmuştu...

Her an patlak verebilecek bir saldırıyı bekleyen Sirene, beklediği tehlike yerine, genç ve yarı çıplak bir kadınla karşılaşmanın şaşkınlığı içinde bocalarken, onu buraya getiren meçhul kadın ağır ağır uzaklaştı...

Genç kadın, maskesinin gizleyemediği iri, gözlerini Sirene'ye dikerek bir süre baktı... Bu gözlerde sezdiği heyecan Sirene'yi bir an iliklerine kadar ürpertti. Vücudunun her tarafından buram buram dişilik fışkıran kadın, onun kalbinden geçeni anlamış gibi ağır ağır oturduğu divandan doğruldu.

Ve sonra Sirene'nin karşısına geçerek vücudunu gizleyen giysiyi birden açtı...

Sirene'nin gözleri önüne, fildişi rengindeki kusursuz bir vücut olanca güzelliğiyle serilmişti. Sirene, onu bu halde görünce bütün benliğiyle sarsıldı. Maskeli kadın, dudaklarında beliren tatlı bir tebessümle konuştu.

GEL ATIL KOLLARIMA... SANA, BİR ÖMÜR BOYU UNUTAMAYACAĞIN KADAR GÜZEL VE AŞK DOLU BİR GECE YAŞATACAĞIM!..

BENİ BUNUN İÇİN Mİ ÇAĞIRDINIZ? BİZANS'IN İSTİKBALİNİN ÇIPLAK BİR VÜCUDA BAĞLI OLDUĞUNU BİLMİYORDUM.

Maskeli kadın onun bu sözlerine sinirlenmişti...

BİZANS'TAN BAŞKA BİR DÜŞÜNCENİZ YOK MU SİZİN?

VAR... KRALİÇE...

Maskeli kadın çırılçıplak oluşuna aldırış etmeden Sirene'nin karşısından ayrılmıyor, bu haliyle onu büyülemeye çalışıyordu...

ONDAN DAHA BÜYÜK BİR ŞEHVET DÜŞKÜNÜ YOKTUR... OMUZLARINA ATTIĞI KRALİÇELİK MANTOSUNUN ALTINDA NE BÜYÜK HAZİNELER SAKLADIĞINI BİLİYOR MUSUNUZ? BU HAZİNELERE ULAŞMAK İÇİN NİCE GENÇ CANLARINI VERMİŞLERDİR...

BENİ SEVMEK DEĞİL, GÖRDÜĞÜNÜ SANMIYORUM. BELKİ O GÜZEL GÖZLERİNİ BANA ÇEVİRDİĞİ ANLAR OLMUŞTUR. FAKAT ÜZERİNDE HİÇBİR TESİR BIRAKMADIĞIMA EMİNİM...

O DA SİZİ SEVİYOR MU?

Sirene, tanımadığı bu esrarengiz kadının, sevdiği kadını fahişelikle suçlayan sözleri karşısında birden kızarıp bozardı. Onun üstüne atılıp hırpalamamak için kendisini zor tuttu..

ONA HAKARET EDİYORSUNUZ!.. SİZİ DİNLEMEK İSTEMİYORUM!

Genç adam bu sözleri söyledikten sonra ardına bakmadan yürümeye başladı. Aynı anda kadının emredici bir tonla yükselen sesi odada akisler yaptı..

DURUN! SİZE EMRE. DİYORUM!

Meçhul kadın elini yavaşça yüzüne doğru götürdü, ve maskesini çıkardı..

Sirene'yi esrarengiz bir rehberle, bu küçük aşk yuvasına çağıran kadın Bizans imparatoriçesi JULYA idi. Sirene'nin şaşkın bakışlarına aldırış etmeden gülümseyerek bekliyordu..

Sirene birden beyninden vurulmuşa döndü. Bir heykel katılığıyla olduğu yerde kalıverdi ...

Sirene, terlemiz hislerle bağlı olduğu kadının, karşısına bir fahişe gibi çıkması üzerine kendisini kaybetmiş gibiydi. Bakışlarını büyülenmiş gibi onun yüzünden ayırmıyor, yüzünde sert bir ifade ile olduğu yerde heykel gibi duruyordu...

Kraliçe onun bu sessiz duruşu üzerine yanına kadar ilerledi. Aşk dolu bir sesle mırıldandı.

BİRAZ ÖNCE SÖYLEDİĞİN ŞEYLERİ TEKRAR ET, BENİ SEVDİĞİNİ SÖYLE!

Sirene genç kadını eliyle hızla itti...

HAYIR!! BEN O SÖZLERİ KENDİSİNE SAYGI DUYDUĞUM, TEMİZ BİR KADIN İÇİN SÖYLEMİŞTİM... TÜM BİZANSIN AĞZINDA DOLAŞAN SÖYLENTİLER GERÇEKMİŞ MEĞER. BİR FAHİŞEDEN FARKSIZ HAREKETİNLE BU SEVGİYİ ÖLDÜRDÜN

ŞİMDİ SANA KARŞI SEVGİ DEĞİL TİKSİNTİ DUYUYORUM, ANLADIN MI, TİKSİNTİ!! NE BUDALACA HAYALLERMİŞ ONLAR...

Sirene konuştukça Kraliçenin yüzünün rengi değişiyor, tatlı ve çok şey vadeden yüz hatlarının yerini, kızgınlık gösteren bir ifade alıyordu. Sirene bunun farkında bile olmaksızın konuşmaya devam etmekteydi...

NE YAZIK Kİ, KALP AÇÇE KADAR DEĞERSİZ OLDUĞU NU ÇOK GEÇ ANLADIM!... SEN SOKAK KADINLARINDAN DAHA AŞAĞI BİR VARLIKSIN ONLAR HİÇ DEĞİLSE BU İŞİ GEÇİMLERİ İÇİN YAPIYORLAR, SAKLAMIYORLAR!..

Kraliçenin yosun yeşili gözlerinden birden bir kızgınlık dalgası geldi geçti... Şimdi Sirene'ye biraz önce olduğu gibi aşk dileyen bakışlarla bakmıyordu...

Kraliçe'nin, adanın bir köşesinde duran gongu çalması üzerine kapıda bazı gürültüler duyan Sirene, hızla başını arkaya çevirdi...

Kraliçe'nin gongu çalması üzerine gürültü ile açılan kapıdan içeri hızla üç Bizanslı muhafız girdi...
Böyle bir saldırıyı bekleyen Sirene birden elini kılıcının kınına attı...
Bu sırada Sirene'nin sert, bükülmez iradesi karşısında gururu kırılan Kraliçe hızlı adımlarla perdenin arkasında kayboldu
Şimdi, Sirene üç Bizanslı muhafızla karşı karşıya idi... Delikanlı hızla enli kılıcını çekti.

, büyük bir hışımla üzerine saldırıya geçen Bizans çerilerine müthiş bir hamle yaptı. Keskin kılıcı bir yıldırım gibi öndeki Bizanslının kalkanını parçalayarak çenesini dermadağın etti...
Delikanlı bir eli ile kılıcını kullanırken, diğer eli ile, odadaki perdelerden birini hızla çekip diğer çerinin üzerine fırlattı...
Bu esnada dışarda, Karlo herşeyden habersiz kardeşi Sirene'nin çıkmasını sabırsızlıkla bekliyordu...

Karlo ani bir kararla, gizlendiği yerden çıkıp Sirene'nin girdiği evin kapısına doğru ilerlemeye başladı...
ONU YALNIZ BIRAKMAKLA HATA ETTİM GALİBA...

Sirene, nöbetçilerden birinin cesedini parçalayıp diğerinin üzerine örtüyü atarak bir anda ikisinden kurtulmuştu. Son Bizans çerisini haklamak onun için çok kolaydı artık...

Fakat, Sirene'nin üzerine örtü attığı nöbetçi düştüğü yerden yavaşça doğrulup elindeki kılıcı daha sıkı kavrayarak gözlerini, arkadaşının üzerine saldıran delikanlıya dikti...

Sirene, savurduğu sağlı sollu kılıç darbeleri ile Bizans çerisine soluk bile aldırmıyordu...

Çeri arkadan sinsice solaklurken...

Sirene nöbetçiye öldürücü darbesini indirmişti...

Arkadan sinsice yaklaşan Bizans çerisi kılıcının kabzasını Sirene'nin ense köküne indirdi...

KÜT!

Bunlar olurken Karlo, meraklını yenemeyip, meçhul kadınla kardeşi Sirene'nin birlikte girdikleri kapıdan içeri süzüldü...

Karlo, karşısına çıkan dar koridorda biraz ilerlemişti ki...

BİR İNİLTİ DUYUYORUM. ŞURADAN GELİYOR...

Karlo inilltinin geldiği yere sessizce yaklaştı...

O DA NE? BİR MUHAFIZ. YARALI... NELER OLDU BURADA?

Bizans çerisi kendisine doğru gelen Karlo'yu görünce güçlükle doğrulmaya çalıştı. Ağzından zorla bir iki kelime çıktı...

SU... ÖLÜYORUM... SU VERİN BANA!..

SÖYLE! NE OLDU BURADA?.. KARDEŞİM SİRENE'YE NE YAPTINIZ?

KRALİÇEYE KARŞI GELDİ... ONU ZİNDANA GÖTÜRDÜLER... ÖLÜYORUM...

Bizans çerisinin birden başı arkaya düştü... Karlo, sıkı sıkı parmaklarını geçirdiği nöbetçinin yakasını bıraktı...
DEMEK KRALİÇE SİRENE'Yİ ZİNDANA ATMIŞ...
ALLAHIN BELASI KADIN!.. BİZANSI BAŞINA YIKACAĞIM SENİN! EĞER BİRAZCIK AKLIN VARSA KARDEŞİME DOKUNMAZSIN!
Karlo'nun ilk aklına gelen, handa bıraktığı Tolga oldu. Tolga bir bütü bitirmiş, ayranını yudumluyordu ki Karlo büyük bir telaşla içeri dalıp delikanlının masasına oturuverdi...
... BANA YARDIM ETMELİSİN... KRALİÇE KARDEŞİMİ HAPSETMİŞ... SEN SARAYA RAHATÇA GİREBİLİRSİN
TELAŞLANMA KARLO! BEN SARAYA GİRSEM BİLE SİRENE'NİN HANGİ ZİNDANA KAPATILDIĞINI NEREDEN BİLEBİLİRİM...
DUR BAKALIM... BİR ÇARE...
Tolga, birden başını yana doğru çevirip gözlerini yere dikti...
NEDEN OLMASIN?!

Karabaş, daha önce Sirene'nin verdiği yağlı kemik parçasını çoktan kemirmiş, bir köşede uslu uslu oturuyordu...
NE O TOLGA, GÖZÜNÜ KARABAŞTAN AYIRMIYORSUN. KÖPEKLERLE BU KADAR İLGİLENDİĞİNİ BİLMİYORDUM...
HAKLISIN KARLO! FARKINDA MISIN, SİRENE'NİN YOKLUĞUNU FARKETMİŞ, ETRAFI KOKLAYIP DURUYOR. AKLIMA BİR FİKİR GELDİ...
KARABAŞ!..
...kuyruğunu oynata oynata Tolga'nın ayakları dibine yaklaştı.
GEL BAKALIM. SANA İHTİYACIM OLACAK.
Tolga'nın sesleniçi ile Karabaş başını yana doğru çevirdi... Oturduğu yerden kalkıp...

Tolga'yla Karlo geç vakitlere kadar handa dertleştiler... Ertesi gün Tolga, atına binerek Bizans'ın kalabalık çarşısından geçip sarayın kapısına doğru ilerlemeye başlamıştı...

Sirene'yi kurtarmak için Karlo ile bir plân hazırlamışlardı. Fakat delikanlı asıl gayesini unutmamıştı...

SİRENE'NİN SÖYLEDİĞİNE GÖRE KIZI HİMAYESİNE ALAN FELİCİO SARAYDA YAŞIYORMUŞ... HER HALDE ONU ORADA TANIMAYAN YOKTUR... AMA KİMSE FELİCİO'YUNE MAKSATLA ARADIĞIMI BİLMEMELİ.

Aynı anda Karlo yanına Karabaş'ı alarak sarayın arka tarafına doğru yürümekte idi...

KARABAŞ'LA İŞBİRLİĞİ YAPACAĞIM HİÇ AKLIMA GELMEZDİ...

Sarayın avlusuna açılan büyük kapıda Tolga'yı iki muhafız karşıladı. Delikanlı dizginleri çekip atını durdurdu...
KUMANDAN KAVAPOLOS'UN EMRİ VAR... İÇERİ KİMSE GİREMEZ!..

Nöbetçinin bu sözüne karşılık Tolga koynundaki yüzüğü çıkararak ona doğru uzattı. Bizans çerisi kraliçenin yüzüğünü tanımıştı...

ATINDAN İN VE BENİ TAKİP ET!

Bu sırada Karlo sarayı çevreleyen kalın taş duvarlara ulaşmıştı. Kuytu bir yere otururak zamanın geçmesini beklemeye başladı.

Tolga, önündeki muhafızı izleyerek sarayın muhteşem avlusunu geçip taş merdivenlerden ağır ağır çıkmaya başladı - Nihayet süslü, mermer sütunlar üzerine oturtulmuş geniş bir salona geldiler.

BİZANS ŞEHRİ İLE SARAY ARASINDA BÜYÜK BİR UÇURUM VAR.. BURASI AYRI BİR DÜNYA...

Bizans çerisi Tolga'yı yalnız bırakarak, tavandan yere kadar uzanan kadife perdeyi aralayıp gözden kayboldu.

Neden sonra muhafiz tekrar salona gelip Tolga'ya seslendi...

KRALİÇE SİZİ BEKLİYOR...

Delikanlı, aralanan perdeden içeri girdi. Burası Kraliçe'nin kabul odası idi...

Kraliçe süslü koltuğuna oturmuş, iri gözleri ile, huzuruna çıkan Tolga'yı uzun uzun süzdü...

HERKES SENDEN BAHSEDİYOR DELİKANLI. BANA, ADININ TOLGA VE ORTA ASYA'DAN BURALARA KADAR AT KOŞTURAN BİR TÜRK OLDUĞUNU SÖYLEDİLER... İSTESEN SANA BOL PARA VE ASKERLERİM ARASINDA Yİ BİR MEVKİ VEREBİLİRİM...
BENİM PARADA VE ŞÖHRETTE GÖZÜM YOK KRALİÇE... ÖĞRENMEK İSTEDİĞİM BİRŞEY VAR... O DA SİZİN BANA VERMEK İSTEDİĞİNİZ ŞEYLERİN YANINDA BİR HİÇ KALIR...
Kraliçe Julya yavaşça kollığından kalkıp Ona doğru ilerledi.
SARAYDA ÇERİ OLMAK İÇİN NİCE DELİKANLI CANLARINI BİLE VERMEYE HAZIDIR LAR... ÖĞRENMEK İSTEDİĞİN NE?
FELİCİO... FELİCİO ADINDA BİRİNİ ARIYORUM. ONUN SARAYDA YAŞADIĞINI SÖYLEDİLER BANA...
FELİCİO MU?
FELİCİO!

Kumandan Kavapolos bir sütunun arkasında, kraliçe ile Tolga arasındaki konuşmaları büyük bir dikkatle dinlemekte idi. Felicio adını duyunca birden irkildi...
ORTA ASYADAN BURAYA FELİCİO'YU BULMAK İÇİN GELDİĞİNE GÖRE...
DUYDUKLARIN YALAN DEĞİL... FELİCİO'YU SARAYA KUMANDAN KAVAPOLOS'UN RİCASI İLE ALDIK... BİR ZAMANLAR TÜCCARDI... DÜNYANIN DÖRT BİR YANINDAN MAL ALIP SATARDI...
EVET!.. ORTA ASYADAN DA!..
Kraliçe, çerilerinden birini çağırıp emrini verdi...
BU YABANCI FELİCİO'YU GÖRMEK İSTİYOR. ONA YOLU GÖSTER...
Kraliçe'nin emri üzerine çeri, arkasında Tolga olduğu halde taş merdivenlerden inmeye başladılar. Kumandan Kavapolos telâşlanmıştı...
FELİCİO'YA GİDİYORLAR... HAREKETE GEÇMENİN TAM ZAMANI!..

Kavapolos, ani bir kararla Sarayın avlusuna doğru hızla ilerlemeye başladı.
TOLGA, DİĞER GE-LENLERE BENZEMİYOR. KRALİÇE'NİN GÖZÜNE GİRDİ BAŞIMA İŞ AÇABİLİR!..

KORKTU-ĞUM BAŞIMA GELDİ... AMA YAPILA-CAK BAŞKA ŞEY YOK...

Felicio, odasından içeri ses-sizce giren gölgeye merakla bakti...
SEN MİSİN OĞLUM!? BENİ KORKUTTUN... HAYROLA?..

FAKAT... DUR... NE YAPMAK İS-TİYORSUN? HAYIR!..

AHHH!!

Kavapolos bir anda kamasını Felicio'nun göğsüne saplıp çıkardı...
FELICIO'NUN İŞİ TAMAM! GELENLER VAR... HEMEN ÇIKMALIYIM BURADAN!
Az sonra Tolga, önünde Bizans çerisi olduğu halde Felicio'nun odasına girdi.
O DA NE!? FELICIO'YU VURMUŞLAR!..
CESET DAHA SOĞUMAMIŞ... AZ ÖNCE ÖLDÜRÜLMÜŞ...
BİRİSİ SUSMASI İÇİN YAPMIŞ BU İŞİ FELICIO'YA. CİNAYETİ İŞLEYEN YAKINLARDA OLMALI...
Tolga, Felicio'nun cansız vücudunu yere bırakarak birden kapıya doğru fırladı...

.... Felicio'nun oda-sından henüz çıkmışlı ki..

KAVAPOLOS

Kavapolos arkasına aldığı çerileri ile Tolga'nın karşısında duruyordu...

SENİ FELİCİO'YU ÖLDÜRMEKLE İT-HAM EDİYORUM!.. YÜCE BİZANS İMPARATORLUNUN EMRİ İLE TESLİM OL!.. KILICINI BANA VER!

ONU BENİM ÖLDÜRMEDİĞİMİ, BANA YOL GÖSTEREN ÇERİN BİLİYOR... O SANA HERŞEYİ ANLATIR... SOK O KILICI KININA!

Tolga'nın bu sözlerinden sonra Kumandan dehşet saçan gözlerini Felicio'nun odasındaki çeriye dikti.

Çeri, Kumandanı Kavapolos'un bu bakışları karşısında ne diyeceğini bilemiyordu. Alnında boncuk boncuk ter taneleri...

birikmeye başlamış dudakları birbirine yapışmıştı adeta..

Birden çerinin gözleri faltaşı gibi açıldı, dudaklarından çıkan korkunç bir feryad sarayın kalın duvarlarında yankılar yaparak dağıldı.
Kumandan Kavapolos elindeki kılıcı anî bir hareketle çerinin göğsüne sokup çıkarmıştı. Çerinin iri vücudu boş bir çuval gibi bir yere yığıldı kaldı...
YAKALAYIN ŞUNU!... BİZ ÇERİMİZİ KANDIRABİLİCİO'YU ÖLDÜRDÜ!
KALLEŞ HERİF!!
Bizans çerileri soluk aldırmadan hücuma geçti...

GELİN BAKALIM ÇAKAL SÜRÜLERİ!..
Tolga, üzerine atılan iki Bizans çerisini çelik gibi kuvvetli kolları ile fırlatıp attı...
Çerilerden biri elindeki kargıyı Tolga'ya doğru çevirip bir şimşek hızı ile hücuma geçmişti...
Fakat keskin kılıç büyük bir vınlama ile inerek kargıyı ikiye böldü...
Tolga diğer çerinin kılıcından yana çekilerek kurtuldu

...ve hiç vakit kaybetmeden karşı saldırıya geçip çerilerden birtanesini saf dışı etti.
Kumandan Kavapolos, çerilerinin teker teker bu yiğidi öldüremeyeceklerini anlamıştı...
KARGILAYIN... KARGILAYIN ONU!..
Kumandanın emrini duyan çerilerden biri elindeki kargıyı Tolga'ya doğru nişanlayıp atmak üzere harekete geçmişti ki...
Tolga daha atik davranarak kılıcını çeriye doğru fırlattı.

Çeri hareketini tamamlayamadı..Tolga'nın fırlattığı kılıç hedefini bulmuştu...
...ve anında yere eğilerek çerinin kargısını parmaklarına kenetledi. Bizans çerileri bir anda şaşkına dönmüşlerdi...
NE DURUYOR-SUNUZ AP-TALLAR!!! ÖLDÜRÜN.. ŞU TÜRKÜ!!
KUMANDANINIZIN DEDİĞİNİ DUYMADINIZ MI ?.. GELİN DE ŞU KARGININ TADINA BAKIN!

Tolga, sımsıkı tuttuğu kargı ile, karşısında, her an saldırıya hazır bulunan Bizans cerileriyle doğru hızla atılarak onları geriye doğru itmeğe başladı..

Ceriler bu akıl almaz direniş karşısında iyice şaşkına dönmüşlerdi. Tolga, kargıyı sağa sola savurarak onların soluk almasına bile meydan vermiyordu...

Çerilerin ayakta duracak güçleri kalmamıştı. Tolga, akıl almaz bir direnişle Kavapolos'un kendisini yakalamaları için saldığı çerileri bir bir yere sermişti...
BU HERİF ŞEYTANIN TA KENDİSİ. TEK BAŞINA ASKERLERİMLE BAŞA ÇIKTI...
ONU MUHAKKAK ÖLDÜRMELİYİM..
Kavapolos sinsice arkadan yaklaşıp..
...kılıcını var gücü ile salladı. Kumandan ancak kargısını ikiye bölebildi

Kavapolos, silahsız kalan Tolga'ya ikinci darbesini indirdi. Kılıç vınlayarak başının üzerinden geçti.
Kumandan yeni bir hamleye hazırlanmıştı ki, kılıç tutan eline delikanlının kuvvetli parmakları yapıştı..
Kavapolos Tolga'nın pençesinden kurtulmak için var gücü ile uğraşırken birden ayakları yerden kesildi...
HEY!
Ve sırt üstü taş zemine düştü.
GÜM!

Tolga, kumandan Kavapolos'u henüz fırlatıp atmıştı ki etrafının Bizans çerileri ile kuşatıldığını gördü. Çeriler kargılarını ona doğru çevirmişlerdi.
BUNLAR DA NEREDEN ÇIKTI?
KAVGAYI BIRAKMAN SENİN İÇİN HAYIRLI OLUR DELİKANLI... DÜŞ ÖNÜMÜZE!

... çaresiz çerinin dediğini yapmaya mecbur olmuş, kargıların tehdidi altında ilerlemeye başlamıştı...

... açılan perdeden içeriye girince muhafızlar çekilip gitti. Etraf zifiri karanlıktı. Birden karanlıklar arasından küçük bir ışık parladı...

Önlerine kalın bir perde çıktı. Çerilerden biri ilerleyip perdeyi araladı.

Tolga, ışığın geldiği yöne doğru başını çevirdi. Işık perde arkasından geliyordu.
Aralanan perdenin ardından kraliçenin yarı çıplak vücudu meydana çıktı. Julya yatağından doğrularak elindeki şamdanı...
...ona doğru çevirdi ve sonra yerine koydu. Omuzlarını örten örtü yavaş yavaş aşağıya kaymağa başlamıştı...
KRALİÇE UMDUĞUMDAN DAHA MİSAFİRPERVERMİŞ. KARLO'YU FAZLA BEKLETTİM. HAREKETE GEÇMELİYİM.
Tolga, yavaş yavaş ilerleyip yatağının üzerinde çömertçe oturan Kraliçe Julya'nın yanıbaşına sokuldu.

Kraliçe'nin vücudu heyecandan titriyor, arzu dolu gözlerle Tolga'ya bakıyordu. Genç adam aralanmış dudaklara eğildi ve...
OH... TOLGA, HEP SENİN GİBİ BİR ERKEĞİ ÖZLEDİM...
Tolga'nın kuvvetli kolları arasında kraliçe herşeyi unutmuş, sadece genç adamla geçireceği vaktin uzamasını istiyordu.
Bu sırada Karlo, karabaşla surların arkasında Tolga'nın dönmesini bekliyordu. Vakit ilerlemiş, ortalık karanlığa bürünmüş, fakat Tolga dan henüz bir ses çıkmamıştı. Karlo gittikçe sabırsızlanıyordu.

Ay yükselmiş, surların üzerinde esrarengiz ürpertici gölgeler meydana getirmişti, Karlo halâ bekliyordu.
ACABA BİR AKSİLİK Mİ OLDU?

Arzu ve zevkten bitap düşen Kraliçe tatlı bir yorgunlukla uykuya dalmıştı...
EPEY GECİKTİM. KARLO MERAK LANMIŞTIR ŞİMDİ..

Tolga, Kraliçeyi tatlı uykusunda bırakıp, kapıda bir süre durarak etrafı kolladı...
KRALİÇE HERŞEYİ DÜŞÜNMÜŞ... ORTALIKTA KİMSELER GÖRÜNMÜYOR.

İŞİMİ SESSİZ GÖRMEM LÂZIM. KİMSEYLE ÇATIŞMADAN UZAKLAŞMALIYIM BURADAN!

Avluya çıkmak üzere idi ki biraz ilerisinde iki nöbetçi gördü

.... sessizce avluya geçip nöbetçilere görünmeden ilerlemeğe başladı...
ŞU SON NÖBETÇİYİ DE BİR ATLATABİLSEM.
...Ve bir panter çevikliği ile sık yapraklarla dolu bahçeye doğru süzüldü.
BU DA OLDU...
ŞİMDİ KARLONUN BAHSETTİĞİ YERİ BULMALI... DUVARA TIRMANAN BİR SARMAŞIKTAN LÂF ETMİŞTİ...
İŞTE BURASI OLMALI! EĞER KARLO HALÂ BEKLİYORSA...

ŞİMDİ KARLO-NUN DUVARIN ÖBÜR TA-RAFINDA OLMASI GEREK..
...EĞER KAFASI KIZIP BİR YERE GİTMEMİŞSE!
FİVVVVVVVVV..
Birden tiz bir ıs-lık sesi karanlı-ğı yırtarak dağıldı.
TOLGA'NIN ISLIĞI... KARABAŞ HAZIR-LAN!
Karb'nun yanında bu-lunan Karabaş ba-şını kaldırdı... Şarkık ku-lakları kıpırdadı.
Karabaş, Karlo'nun dediklerinden sonra gerildi gerildi ve yay-dan fırlayan bir ok gibi duvarın üzerine doğru fırladı.
HAYDİ KARABAŞ, ATLA DUVARA! EĞER SİRENE'NE KAVUŞMAK İS-TİYORSAN ŞU DUVARI AŞMAN GEREK!
YAŞA KARABAŞ!..

Karabaş bir anda sarayın kalın duvarı üzerine sıçrayıp bahçeye atlayıverdi.

Tolga, geldiği yöne doğru tekrar koşmaya başladı. Karabaş onun peşisıra ilerlerken etrafı koklamayı da ihmâl etmiyordu.

Birden ortalığa hakim olan sessizliği, Karabaşın havlaması bozdu. Sirene'nin izini bulan hayvan huysuzlanmaya başlamıştı.
HAV-HAV!
HEY
NELER OLUYOR ORADA?
TUH!
KARABAŞ'IN HAVLAYACAĞI HİÇ AKLIMA GELMEMİŞTİ. NÖBETÇİLER İŞİN FARKINA VARACAKLAR!
DUYDUN MU? KÖPEK SESİNE BENZİYORDU. DUR, BEN BAKARIM..
Nöbetçilerden biri ağır ağır Karabaşın bulunduğu yere doğru ilerledi.
BİR KÖPEK! NE ARIYOR BURADA ACABA?

Nöbetçi şaşkın şaşkın köpeğe bakarken bir sütunun arkasına gizlenen Tolga, usulca yaklaşarak balyoz gibi yumruğunu onun suratına indirdi...

AH!..

BUNUN İŞİ TAMAM! BİRAZ SONRA ÖTEKİ NÖBETÇİ DE GELİR. TEDBİRLİ OLMALI.

Nitekim az sonra diğer Bizans çerisi merakını yenemiyerek oraya gelmişti...

NE OLDU PAVLOS? GÜRÜLTÜ NE İDİ? NİÇİN KONUŞMUYORSUN?

DİLİNİ Mİ YUTTUN PAVLOS? NİÇİN KONUŞMUYORSUN?
Cerinin Pavlos zannettiği aslında giysi değiştiren Tolga'dan başkası değildi...
SEN... SEN PAVLOS DEĞİLSİN!
Tolga, birden atıldı. kargının dibi çerinin suratına inince adam boğuk bir feryat - koparatak yere yığıldı...
İŞTE KONUŞTUM AHBAP!

Tolga, ikinci nöbetçinin de işini bitirmişti.

KARABAŞ YANILMIŞ OLAMAZ. SİRENENİN KAPATILDIĞI ZİNDANA GİDEN YOL BURASI...

.... Baygın cerileri kuytu bir yere sakladıktan sonra kapıya yaklaştı. Kalın tahta kapıyı itince...

TALİHİM VARMIŞ. KAPI AÇIK... GEL KARABAŞ!

Merdivenler bitince önlerine yarı aydınlık bir avlu çıktı.

BİR NÖBETÇİ VE BİR ODA.. SİRENE BURADA OLMALI..

Az sonra Karabaş önde Tolga arkada, zindana inen merdivenlerde ilerlemeye başlamışlardı.

AFERİN KARA-BAŞ. BENİ EN KISA YOLDAN SİRENE'NİN BULUNDUĞU ZİNDANA GETİRDİN... AMA EMİN OLMAM GEREK.. HAYDİ KARABAŞ!

Karabaş birden ileri fırladı. Nöbetçinin, önünde durduğu kapıya doğru koşmaya başladı...

?!

İriyarı zindancı gördüğü manzara karşısında şaşkına dönmüştü.

BİR KÖPEK!? HAYALMİ GÖRÜYORUM?!..

Karabaş nöbetçinin şaşkın bakışları arasında koşarak demir kapının yanına geldi ve...

HAV! HAV! HAV!

HAV HAV

BU SES... KARABAŞIN SESİ OLMALI...

HAV! HAV!

KARABAŞ!

KARABAŞ! NASIL GİRDİN BURAYA?!

HAV HAV!

Karabaş, sahibi Sirene'nin sesini duyunca ön ayaklarını zindanın kapısına dayayıp pamaklıklara doğru dikkendi.

Fakat zindancı elindeki kargıyı hayvana doğru çevirip peşine düştü.

DEFOL BURADAN PİS HAYVAN!

İriyarı zindancı birden enli, keskin bir kılıcın ucu ile burun buruna geldi...

OLDUĞUN YERDE DUR VE HİÇ SESİNİ ÇIKARTMA!

ŞİMDİ DEDİKLERİMİ YAP! ELİNDEKİ KARGIYI BIRAK!

Bizans giysili bir adamın kendisine kılıç tutmasına mana veremeyen zindancı bir an durakladı...

Tolga, kılıcını zindancının gırtlağına dayadıktan sonra tekrar konuştu...

ÇABUK KARGIYI VERA AT! YOKSA GIRTLAĞINI PARÇALARIM!

Karşısındaki adamın şakaya gelir tarafı olmadığını anlayan zindancı, çaresiz kargısını yere attı...

ŞİMDİ DE KEMERİNİ ÇÖZ!

Kılıcın keskin ucunun gittikçe gırtlağına battığını hisseden zindancı, kemerini de çıkarıp yere attı...

Bizanslı içinden küfürler savurarak zindanın kapısına doğru ilerlemeğe başladı. Tolga gözünü bir an bile zindancıdan ayırmadan onu izliyordu...

HAYDİ, ŞİMDİ USLU ÇOCUKLAR GİBİ ÖNÜME DÜŞ VE ZİNDANIN KAPISINI AÇ!

Sirene, kendisini kurtarmağa gelenin Tolga olduğunu karanlıkta zor farkedebilmişti...
BIZANS GİYSİLERİ İLE TANIYAMADIM. BENİM İÇİN HAYATINI TEHLİKEYE ATTI!

Az sonra Sirene'yi Zindandan çıkaran Tolga, aynı hücreye zindancıyı sokarak demir kapıyı üzerine kilitledi
BUDALALAR BURADAN ÇIKAMIYACAKSINIZ!!!

Karabaş, zindandan çıkan Sirene'nin üzerine doğru sevinçle atıldı
DUR KARABAŞ! ŞİMDİ DERTLEŞMENİN ZAMANI DEĞİL! ÖNCE ŞU BELA YERDEN KURTULMALIYIZ!

Tolga, Sirene ve karabaş merdivenleri bir solukta çıkıp kapıya ulaştılar. Sarayın bahçe tarafından bir takım sesler geliyordu...
İŞTE BU KÖTÜ!.. BAYILTTIĞIM ASKERLERI BULMUŞLAR.

Gerçekten bahçede birkaç Bizans çerisi büyük bir telaş içinde sağa sola koşuşu - yorlardı.

ONU MUHAKKAK BULMALIYIZ... BİR ASKERİMİZİN GİYSİLERİNİ GİYMİŞ... ARAMIZDA OLABİLİR.

Başmuhafızın konuşması bitince çeriler etrafa dağılmak üzere idi ki...

HEY!.

Muhafızların tümü gösterilen yere doğru koşmaya başlayınca Tolga, derin bir oh çekti...

OYUNUMA GELDİLER! ŞAŞKINLIKTAN NE YAPACAKLARINI BİLEMİYORLAR. GEL SİRENE!

Çerilerden biri duyduğu sese doğru başını çevirince zindan kapısının önünde bir muhafız ile burun buruna geldi.

BU TARAFA DOĞRU GİTTİ... ZİNDANDAKİ TUTSAĞI DA BERABERİNDE GÖTÜRDÜ CABUK PEŞİNE DÜŞÜN...

NE?

O ASKER BU TARAFA GİTTİKLERİNİ SÖYLEMİŞTİ.

ETRAF ÇOK KARANLIK. ONLARI BULMAKTA ZORLUK ÇEKECEĞİZ!

SARAYIN KAPISI TERS TARAFTA KALDI BURADAN NASIL ÇIKACAĞIZ?

Karlo yanında getirdiği halatı var gücü ile duvarın üzerine doğru fırlatıp attı.

İŞLER YOLUNDA... HAYATIMDA DUYDUĞUM EN TATLI ISLIK SESİ BU...

KARLO BENİM İŞARETİMİ BEKLİYOR...

Az sonra...

ISLIK SESİ... TOLGANIN İŞARETİ BU...

Karlo'nun attığı halatın bir ucu duvarı aşıp sarayın bahçesine düştü. Önce Sirene sırtına Karabaşı alarak ipe tutuna tutuna duvarı tırmanmaya başladı.

USLU DUR KARA BAŞ!

ŞİMDİLİK BİR TEHLİKE YOK. RAHATÇA ÖBÜR TARAFA GEÇEBİLECEĞİZ

Karlo, merakla bekliyordu... Neden sonra...

TANRIYA ŞÜKÜRLER OLSUN... GELEN SİRENE... DEMEK KURTULDU...

KURTULDUN SİRENE!.. HEM ZİNDANDAN HEM DE YILLARCA GÖNÜL VERDİĞİN KRALİÇEDEN KURTULDUN!

ONDAN BAHSETMEYELİM ARTIK KARLO!..

BÜTÜN BUNLARI TOLGA'YA BORÇLUYUZ..

KARABAŞI DA UNUTMAYIN!..

Bizans sarayının arka kısmından, üç kişi gecenin karanlığından istifade ederek şehre doğru ilerlemeye başlamışlardı...

Ertesi gün herşeyi öğrenen Kraliçe Julya hiddetinden kudurmuş gibiydi. Bilhassa Tolga'nın kendisini bir vasıta olarak kullanmasına fena hâlde içerlemişti.

BENİ EMRETMİŞSİNİZ KRALİÇEM.

BENİ İYİ DİNLE KAVAPOLOS. DÜN GECE TOLGA, FELİCİO'YU BULMAK İÇİN BURAYA GELMİŞTİ, CESEDİ İLE KARŞILAŞTI. SUÇLU ONUN ÜZERİNE ATMAK İSTEDİN...

FELİCİO'YU SEVDİĞİNİ VE ONA HÜRMET ETTİĞİNİ SANIRDIM...

DAİMA SEVDİM VE HÜRMET ETTİM KRALİÇEM ONU SARAYA ALDIRMAMLA BUNU İSPATLAMADIM MI?

PEKİ, YA DÜN GECEKİ OLAY?! TOLGA'NIN GELMESİ İLE HERŞEY BİRDEN DEĞİŞTİ...

NE DEMEK İSTİYORSUNUZ KRALİÇEM?

FELİCİO'YU SEN ÖLDÜRDÜN KAVAPOLOS!.. EVET... **SEN!..**

Kraliçe Julya'nın bu derece kendinden emin konuşması Kavapolos'u korkutmuştu...

EVET FELİCİO'YU BEN ÖLDÜRDÜM!..

PEKİ AMA NEDEN?! TOLGA'NIN BURAYA GELİP ONU ARAMASINDAN SONRA FELİCİO'YU ÖLDÜRMENİN SEBEBİNE?

SANA EMREDİYORUM KAVAPOLOS!! BANA HERŞEYİ ANLAT!!

Kavapolos iyice korkmuştu... gözlerini Kraliçeden ayırmadan titrek titrek konuşmaya başladı.

BİR KIZ YÜZÜNDEN KRALİÇEM... FELİCİO ESİR TİCARETİ YAPARDI. YILLAR ÖNCE ORTA ASYA'DAN GETİRİLEN ESİRLER ARASINDA KÜÇÜK BİR KIZ ÇOCUĞU VARDI. FELİCİO HAYATTA YAPAYALNIZDI. ONU KENDİ ÖZ KIZIYMIŞ GİBİ BAKTI, BÜYÜTTÜ... FELİCİO BENİM İÇİN DEĞERSİZ BİR ADAMDI. AMA KIZINI GÖRÜNCE ONA SARAYDA İYİ BİR MEVKİ VERECEĞİMİ VAADETTİM. BU PAZARLIK FELİCİO'NUN HOŞUNA GİTMİŞTİ.

KIZI BULMAK İÇİN ORTA ASYA'DAN BİRÇOK YİĞİT KİŞİLER GELMİŞTİ. AMA HİÇBİRİ BİZANSSAYINA GİRMEYİ BAŞARAMADI... TOLGA GELİNCE HERŞEY DEĞİŞTİ...

ONU ÖLDÜREMEZDİM... ÇÜNKÜ SİZDEN KORKUYORDUM. ORTADA FELİCİO KALMIŞTI...

Kumandan Kavapolos susunca Kraliçe gülmekten kendini alamadı...

BUDALA KAVAPOLOS! DEMEK BİR KIZIN ESİRİ OLDUN!... AMA UNUTMA BİZANSTA SON SÖZ BENİM!

Kraliçe'nin bu sözleri karşısında Kavapolos bir an titredi...

SİZİN ANLAYIŞINIZA İHTİYACIM VAR KRALİÇEM!

BİZANSIN TEK HAKİMİ BENİM KUMANDAN VE BİZANS'TA BENİM DEDİĞİM OLUR. KIZI ALMAN İÇİN FELİCİO'YU HİMAYENE ALMAN ŞARTMIYDI?.. SANA YARDIM EDECEĞİM GENE DE...

KIZ NEREDE ŞİMDİ?

Kumandan bir anlık tereddütten sonra...

DİYONİS HAN'IN CIVARINDA KÜÇÜK BİR KÖY EVİNDE...

PEKALA KAVAPOLOS... TEZ SARAYIN EN İYİ ARABASINI AL VE KIZI BURAYA GETİR!

BUNDAN BÖYLE O KIZ SENİN YANIBAŞINDA OLACAK...

SAĞOLUN KRALİÇEM!

Kumandan sevinçle selâmverip Kraliçe'nin yanından ayrılırken Julya'nın dudaklarında şeytanî bir tebessüm belirmişti...

KIZIN BURAYA GELMESİ SENDEN ÇOK BENİM İŞİME YARAYACAK...

Kumandan Kavapolos derhal bir araba hazırlatıp Bizans sarayından henüz ayrılmıştı ki...

KUMANDAN KAVAPOLOS... ÖNDEKİ ADA - BA KRALİÇENİN.

HEMEN KOŞUP SİRENE'YE HABERİ ULAŞTIRMALI.

Gözcü vakit kaybetmeden atına atlayıp yola koyuldu...

ONU HANDA BULABİLİRİM...

Biraz sonra hanın kapısı büyük bir gürültü ile açıldı. Gözcü telaş ve heyecanla kapıdan içeri daldı...

SİRENE!

Pürtelaş hana giren gözcü, bir köşede oturan Sirene'ye gördüklerini anlatmıştı...

ARABANIN İÇİNDE HİÇ KİMSENİN BULUNMADIĞINA EMİN MİSİN?

GÖZLERİM BENİ HİÇBİRZAMAN YANILTMAZ SİRENE.. HATTA KAVAPOLOS'UN PEK NE ŞELİ OLDUĞUNU DA SÖYLEYEBİLİRİM!

İŞTE ŞİMDİ RAHATLADIM.. ARTIK TOLGA İÇİN HİÇBİR ENDİŞEM KALMADI...

ONA YARDIMA GİTMEYECEK MİYİZ SİRENE?

UNUTMA KARLO, KAVAPOLOS VE BİR SÜRÜCÜ İLE BAŞA ÇIKMAK TOLGA İÇİN ÇOCUK OYUNCAĞIDIR. KUPALARIMIZI ŞU ANDA KAVAPOLOS'U İZLEYEN TOLGA'NIN ŞEREFİNE KALDIRALIM!..

Karlo ile Sirene içlerini büyük bir keyif ile yudumlarken TOLGA saraydan ayrılan kumandanın peşinden gizlice at koşturuyordu.

ARABANIN İÇİ BOŞ... KAVAPOLOS BİRİNİ ALMAYA GİDİYOR OLMALI.. EĞER TAHMİN ETTİĞİM GİBİ İSE...

Kavapolos Bizans kentinden oldukça uzaklaşmıştı. Saraydan çıkışından beri onu izleyen Tolga, Felicio'nun ölümünden sonra Kumandan'ın birşeyler yapacağını sezmişti...

YOLDAN AYRILDI... İLERDEKİ HARABELERE DOĞRU GİDİYOR...!

HARABELERİN YANINDA KÜÇÜK BİR EV VAR...

Gerçekten araba yön değiştirip ilerdeki eve doğru gitmeye başladı...

BAKALIM EVDOKSİYA BENİ NASIL KARŞILAYACAK!?

Kavapolos'un elini kaldırması ile sürücü dizginleri çekti. Bu sırada kulübenin kapısı yavaşça aralandı...

KAVAPOLOS.. BU DEFA YANIN DA BİR ARABA VAR...

Kumandan, bir müddet atının üzerinde durdu... Etrafa bir göz attıktan sonra ba - şını kulübeye doğru çevirdi.

İriyan sürücüye dönerek...

BURADA BEKLE VE BEN ÇAĞIRMA - DIKÇA GELME ZENON!

BAŞLIS - TÜNE KU- MAN[redacted] - NIM!

Kavapolos atından inip ağır ağır kulübenin kapısına doğru ilerle - meye başladı. Kapının arkasında - kiihtiyar kadın hic kıpırdama - dan ona bakıyordu

YAKLAŞ PİS DOMUZ! SANA SO - RACAKLARIM VAR!

Kumandan aralık duran kapıyı iterek içeriye daldı.. Mavi gözlerini ihtiyar kadına doğru çevirip...

İYİ GÜN-LER EVDOKSİYA! BU NE BİÇİM KARŞILAVİŞ!.. BANA HOŞGEL-DİN DEMEK YOK MU?

Kadın kumandanın söyle-diklerini hiç duymamış gibi konuştu.

AZ ÖNCE BİZANS'TAN GELMİŞTİM. FELİÇİO'NUN ÖLDÜ-RÜLDÜĞÜNÜ DUYDUM... DOĞRU MU?

Kavapolos böyle bir suallе karşılasa-cağını biliyordu. Odanın içine bir göz attıktan sonra...

DOĞRU EVDOKSİYA, ONU, ORTA AS-YA'DAN GELEN TOLGA ADINDA BİR TÜRK ÖLDÜRDÜ... KIZ NEREDE? ONU ALMAYA GELDİM...

DEFOL EVİM-DEN PİS YILAN.

DEFOL!..

ŞAT!

Evdoksiya'nın bağırması üzerine kumandan elinin tersi ile onun suratına kuvvetli bir şamar indirdi...

SUS ACUZE!.. SENDEN EMİR ALACAK DEĞİLİM! SANA, KIZ NEREDE DİYORUM, CEVAP VER!!!

ALÇAK! BİZANS ÇERİLERİNE HÜKMEDEBİLİRSİN, AMA BANA **ASLA!**

BUNU UNUTMA!

SEN DE ŞUNU UNUTMA EVDOKSİYA! KIZI SARAYA ALIYORUM! ONU RAHAT BIRAKACAKSIN!..

Kavapolos'un bu lâfı üzerine Evdoksiya, masanın üzerinde duran ekmek bıçağına doğru uzandı...

Bıçağı eline alan Evdoksiya Kumandana doğru dönüp hırsla bağırdı.

ÇABUK ÇIK BURADAN VE BIR DAHA DA GELME! KIZIN SENDE GÖNLÜ YOK KAVAPOLOS!

KES SESİNİ! LİDİA İLE BENİM ARAMA GİRMEĞE HAKKIN YOK SENİN!

HAKKIM YOKMUŞ!.. FELİCİO VE BEN, ONU KENDİ YAVRU-MUZ GİBİ BÜYÜTTÜK...

... ONU SENİN GİBİ BİR ŞEYTANA TESLİM EDEMEM!

LİDİA'NIN ESİR BİR KIZ OLDUĞUNU UNUTMA!.. ONU FELİCİO'DAN SATIN ALDIM ANLIYOR MUSUN?!

DEFOL!! DEFOL BURADAN!

Kavapolos birden, aralık duran kapıdan içeri birinin girdiğini hissetti...

TANRIM! O!...

Kapıdan içeriye genç bir kız girmişti. Usulca Kumandanla Evdoksiya'nın yanına doğru ilerledi... Şaşkın Kavapolos neden sonra kendini toparlayıp

LİDİA!.. SEN BAHÇEDE DEĞİLMİYDİN?

BUGÜN ÇOK GÜZELSİN LİDİA...

GÜRÜLTÜNÜZE GELDİM. KONUŞMALARINIZI ELİMDE OLMAYARAK DİNLEDİM. SÖYLEDİKLERİN DOĞRU MU, FELİCİONUN BENİ SANA SATTIĞI DOĞRU MU KAVAPOLOS?

Evdoksiya genç kızı omuzlarından tutup kendine doğru çekti.

DİNLE LİDİA... ARTIK HERŞEYİ ÖĞRENMEN GEREK! FELİCİO SENİN BABAN DEĞİL, O SENİ ORTA ASYA'DAN GELEN ESİR TÜCCARLARINDAN SATIN ALDI.. VE BÜYÜTMEM İÇİN SENİ BANA TESLİM ETMİŞTİ...

Evdoksiya'nın gözleri yere doğru kaydı... Lidia bütün bunlara inanmak istemiyordu.

KAVAPOLOS DOĞRU MU BUNLAR?..

Kavapolos'tan hiç ses çıkmadığını gören Lidia birden boğuk bir feryat kopardı...

HAYIR!

Duyduğu şeylerle şaşkına dönen genç kız evden dışarı fırladı. Evdoksiya-nın, kulakları sağır eden sesini bile işitmiyordu artık..

LİDİA!

LİDİA!

OH!

HAYIR... OLAMAZ !.. BÜTÜN BUN-LAR BİR KÂBUS...

KIMSİNİZ?.. SİZİ BURALARDA HİÇ GÖRMEMİŞ-TİM!..

...UZUN SAÇLA-RINIZ... EVET... TÜRK-SÜNÜZ... BURADA NE İŞİNİZ VAR?..

genç kızın şaşkın ve ürkek yüzüne uzun uzun baktıktan sonra...

EVET TÜRKÜM. ORTA ASYA'DAN BURA-YA SENİ ALMAK İÇİN GELDİM!..

ZENON!

Kavapolos'un sesini duyan Tolga, genç kızı kendine doğru çekti.

SEN BURADA KAL VE SAKIN BİR YERE KIPIR-DAMA!..

Lidia'nın arkasından kulübeden çı-kan Kavapolas arabacı Zenon'a bağırıyordu

ZENON! ÖLDÜR ŞU TOLGA DENEN HERİFİ!

Kumandan Kavapolos'un emri üzerine Zenon arabadan inerek Tolga'ya doğru ilerlemeğe başladı...

GÖR SÜNÜN HESABINI ZENON!

HANİDİR.. BİR TÜRKÜ ÖLDÜRMEK İÇİN FIRSAT ARAR DURURDUN ZENON! İŞTE SANA FIRSAT!...

Arabacı Zenon'un üzerine geldiğini gören Tolga, Lidia'yı bırakarak ortaya atıldı...

Enli kılıcını kınından sıyıran arabacı sırıtarak gözlerini delikanlıya dikti...

Fakat Kavapolos'un düşüncesi başka idi..

ONUNLA BAŞEDEMİYECEK! BUNU BİLİYORUM... AMA BANA ZAMAN KAZANDIRIR YA... BU YETER...

Az sonra Tolga'yla Zenon yalın kılıç, birbirlerini gözleri ile tartmağa başlamışlardı...

Zenon, bir eline kılıcını, bir eline kamasını alarak Tolga'nın karşısına dikildi...

ELİMDEN KURTULAMIYACAKSIN DELİKANLI.

Tolga da kılıcını çekmişti...

PEK ACELE KARAR VERME AHBAP! SENİN ELİNDEN ÖLMEYE NİYETİM YOK.

DUR KAVAPOLOS! NEREYE GİDİYORSUN?!

SUS İHTİYAR ARTIK SEN ŞOK OLDUN!

ÇEKİL YOLUMDAN BE KADIN!

AH!

SANA DUR DİYORUM! LİDİA'NIN KILINA BİLE DOKUNDURMAM SENİ!

DUR KAVAPOLOS!..

Kumandan birden kılıcını Evdoksiya'nın karnına sokup çıkardı. İhtiyar kadın olduğu yerde sendeledi...

Az ilerde Lidia herşeyi görmüştü. Ani bir kararla yaralı Evdoksiya'ya doğru koşmaya başladı...

EVDOKSİYA!.. BİR ŞEYİN YOK YA!?

HAYIR! SENİ BÖYLE BIRAKAMAM!

GELME LİDİA! **KAÇ. KAÇ** KURTUL BURADAN.

Kumandan bu defa hain gözlerini Lidia'ya dikti.

OK YAYDAN ÇIKTI ARTIK.

Ooo

Kavapolos, kuvvetli parmaklarını, Evdoksiyo'ya yardıma gelen kızın koluna yapıştırdı...

GEL BURAYA LİDİA! SENİ BU SEFİL HAYATTAN KURTARACAĞIM! SEN SARAYLARA LÂİKSİN

HAYIR! BIRAK KOLUMU!

İŞİMİ ÇABUK BİTİRMELİYİM! KUMANDAN KIZI KAÇIRACAK!.

Tolganın bir gözü kumandanda, bir gözü arabacıda idi... Zenon birden kılıcını delikanlıya doğru savurdu...

.... arabacının hamlesinden kurtulurken Lidia'nın gittikçe artan sesi onu daha da telâşlandırmıştı.

KAVAPOLOS KIZI ARABAYA SÜRÜKLÜYOR.

DİKKAT ET BİZANS AYISI! ELİNDEKİLER ATLARIN DİZGİNLERİ DEĞİL!

ŞİMDİ GÖRÜRSÜN SEN!

AL!

Bu hamlelerden kendini sakınan Tolga, bu defa hücuma geçti ve...

Tolga, arabacının kılıcından kurtulmuştu.

Zenon, hemen arkasından kaması ile hücuma geçti...

.... büyük bir ustalıkla kılıcını Zenoiun bıçak tutan eline sokup çıkardı... İriyarı arabacı bir an durakladı...

Tolga, hiç aman vermeden tekrar hücuma geçti ve kılıcının kabzasını adamın suratına indirdi...

AHH!

BUNUN İŞİ TAMAM! ŞİMDİ SIRA KAVAPOLOS'TA. KUMANDAN AKLINCA. LİDİA'YI ARABA İLE KAÇIRMAK İSTİYOR.

BIRAK ONU KAVAPOLOS! BUNA HAKKIN YOK!..

Evdoksiya yaralı hali ile kuman daha engel olmak istiyordu...

DURDUR ARABAYI!

Tolga, ani bir kararla az ilerde bıraktığı atına doğru hızla koşmaya başladı...

KIZI SARAYA GÖTÜRÜRSE İŞİM DAHA DA GÜÇLEŞİR.

GELİYORUM KAVAROLOS! BU DEFA SANA HAYATINDA UNUTAMIYACAĞIN BİR DERS VERECEĞİM!..

Tolga, hayvanın karnını topuklayınca at bir şimşek gibi ileri atıldı...

OOOOO

HEVESİNİ KURŞAĞINDA BIRAKACAĞIM KAVAPOLOS!

Bu esnada Evdoksiya arabayı durdurmak için ileri doğru fırlamıştı.

HAYIR! BIRAK ONU CANAVAR ADAM!!...

DEEEEEH!

DEEEHH!...

Evdoksiya herşeyi göze alıp Kavapolos'a engel olmak istiyordu

LİDİA! ATLA ARABADAN

GEBER!..

Kavapoloş arabayı, yıldırım hızı ile, önüne fırlayan Evdoksiya'nın üzerine sürmeye başladı...

HAYIR!..

Dengesini kaybeden Evdoksiya, Kavapolos'un yıldırım hızı ile sürdüğü arabanın altına girdi.

Önce atlar, sonra araba, Evdoksiya'nın zayıf vücudu üzerinden tozu dumana katarak geçti...

KADINI GÖZ GÖRE GÖRE ARABASININ ALTINA ALDI
KAVAPOLOS, YAPTIKLARINI YANINDA BIRAKMAYACAĞIM

Tolga'nın içini dolduran kin ve hırs, takip uzadıkça daha da artmaktaydı...
MESAFE DARALIYOR KAVAPOLOS. HER GEÇEN AN, SENİ BENİM ELLERİME YAKLAŞTIRIYOR.
Tolga'yla araba arasındaki mesafe oldukça daralmıştı...
KENTE VARMADAN ARABAYA YAKLAŞTIM. BU İYİ...
Arabayı deliler gibi süren kumandan, Tolga'nın takibinden habersizdi.
FELICIO VE EVDOKSIYA ARTIK BENİ ENGELLEYEMEZLER!

DÖNEMEÇTE ARABAYA ULAŞABİLİRİM.
Nitekim arabanın dönemeçte yavaşlaması Tolga'nın işine yaramıştı.
Kendini birden arabaya doğru fırlattı.
OLDU! BAŞARDIM...
Kavapolos'un sürdüğü arabaya atlayan Tolga düşmemek için parmaklarını arabanın kenarlarına iyice kenetlemişti.

Kavapolos Tolga'nın arabaya atladığından habersiz sık sık atları kamçılıyor, gidecekleri yere bir an önce varmanın düşüncesi içinde ardına bile bakmıyordu.

Tolga, düşmemeye çalışarak arabanın arkasındaki ipek perdeyi araladı ve kendisini hızla içeri attı.

Genç kız ağzı ve elleri bağlı bir halde, arabanın bir köşesinde, yardım dileyen gözlerle Tolga'ya bakıyordu...

ŞİMDİ SENİ BAĞLARINDAN KURTARACAĞIM... SONRA DA O KAVAPOLOS SERSERİSİ İLE HESAPLAŞACAĞIM!
O anda Kavapolos durmadan atları dizginliyordu..
DEEH! HAYDİ ASLANLARIM!
DİZGİNLERİ ÇEK!..
NEE?!
NE O?.. PEK ŞAŞIRDIN!
Kavapolos başını çevirince birden beyninden vurulmuşa döndü.
TOLGA! SEN HA!?

Hiç ummadığı bir anda, karşısında Tolga'yı görünce büyük bir paniğe kapılan Kavapolos, kendisini hızla giden arabadan aşağı bırakıverdi...
KAÇMAYA ÇALIŞIYOR... ÖNCE ŞU ARABAYI DURDURMALIYIM...
Kavapolos, kapıldığı büyük korkunun yarattığı panikle, ardına bakmadan tazı gibi koşmaktaydı.
Tolga, vakit kaybetmeden dizginlere asıldı, başı boş gitmekte olan atları durdurdu.

Tolga şimşek hızıyla, arabanın ardından gelmekte olan atına atladı.
SEN EVDOKSİYA'NIN YARDIMINA GİT... BENİM KAVAPOLOS'LA GÖRÜLECEK BİR İŞİM VAR
KAVAPOLOS AKLINCA ELİMDEN KURTULACAK! BİRAZDAN CNA DÜNYANIN KAÇ BUCAK OLDUĞUNU GÖSTERECEĞİM...
Tolga, uzun kırbacını, yerinden çıkararak eline aldı... Kavapolos onun yaklaştığını görmüştü...

Tolga, aradaki mesafeyi hızla kapatırken, Kavapolos, yüzünde büyük bir korku ifadesi olduğu halde kaçmaya çalışıyordu
Uzun, siyah kırbaç, bir ıslık sesiyle birlikte, havayı yırtarak yılan gibi kıvrılıp uzandı...
Ve Tolga, bileğinin olanca gücü ile kırbacı indirdi.
Kavapolas'ın başındaki miğfer birden havalanıp yere düştü...

Kavapolos koşmaya devam ediyordu...
Tolga, atının dizginleri-ni çekerken bağırdı...
CEHENNEME BİLE GİTSEN YAKALAYACAĞIM SENİ... BOŞU-NA KAÇMA!
Siyah kırbaç havada bir kere daha şakladı ve sonra Kumandanın ayaklarına dolandı...
BUNUN LÂFTAN ANLA-YACAĞI YOK!..
ŞRAK!

Kavapolos'un kaçacak hali kalmadığını görünce durakladı... Bakışları Bizanslı kumandanın üzerine saplanıp kalmıştı.
Kavapolos, yıkıldığı yerden doğrulurken müdafaa vaziyeti aldı. Ama onun ne kadar güçlü olduğunu bildiği için korkuyordu...
Tolga, kendisini bir tüy hafifliğiyle atından yere bırakıverdi. Bunu yaparken Kavapolos'un hareketlerini bir an bile gözden kaçırmıyordu. onun birşeyler yapacağını biliyordu...
Kavapolos onun yaklaştığını görünce elini hızla kılıcına attı.
KORU KENDİNİ !!!!!

Tolga, tetikte olmasına rağmen, onun bu hareketi karşısında bir an ne yapacağını düşün dü...
ŞRAK!
Sonra uzun, siyah kırbaç bir kere daha şaklad ı ve Kavapolos'un elin deki kılıç havalarda uçtu...
Siyah kırbaç şimdi havada durmadan şaklıyor, her şaklayışla birlikte, Ka- vapolos'un gözlerinde yıldız lar çaktırıyordu. Tolga acımadan vuruyordu. Ku- mandanda kendini koruya- cak hâl kalmamıştı...
ŞRAK!

BU, ÖLDÜRDÜĞÜN FELİCİO İÇİN... BU DA MASUM EVDOKSİYA İÇİN. AMA SENİ NE KADAR KIRBAÇLASAM YİNE YAPTIKLARININ BEDELİNİ ÖDEYEMEZSİN!..
Tolga, kırbacını tekrar savurdu.
Bizanslı kumandanın yüzü yer yer yarılmış, giysileri parça parça olmuştu...
...GÖRÜYORSUN SİLAHIM YOK. BANA BİR FIRSAT VER...
BEN SENİ MERT KİŞİ BİLİRDİM!...

Kavapolos'un bu sözleri üzerine Tolga'nın açılan parmakları arasından, Kavapolos'a bir hayli süre terler döktüren kırbaç yere düştü. Kavapolos bunu görünce sinsi bakışlarla yıkıldığı yerden doğruldu...

... Ve hızla yerden kaptığı bir avuç toprağı Tolga'nın yüzüne doğru fırlattı...

Kumandan, Tolga'nın kendisini toplamasına fırsat vermeden hızla üzerine atıldı. Demindenberi yediği kamçılar yüreğindeki kini bilemişti... Herşeyini mahveden bu Türk'e iyi bir ders vermek istiyordu.

Gözlerinin acısıyla hareket edemeyen Tolga, ona karşı koyamadı, Kavapolos'un ani hamlesiyle ardında bulunan kayanın üzerine yıkılıverdi. Bu fırsatı kaçırmayan Kumandan delikanlının çenesini eliyle bastırmaya başladı...

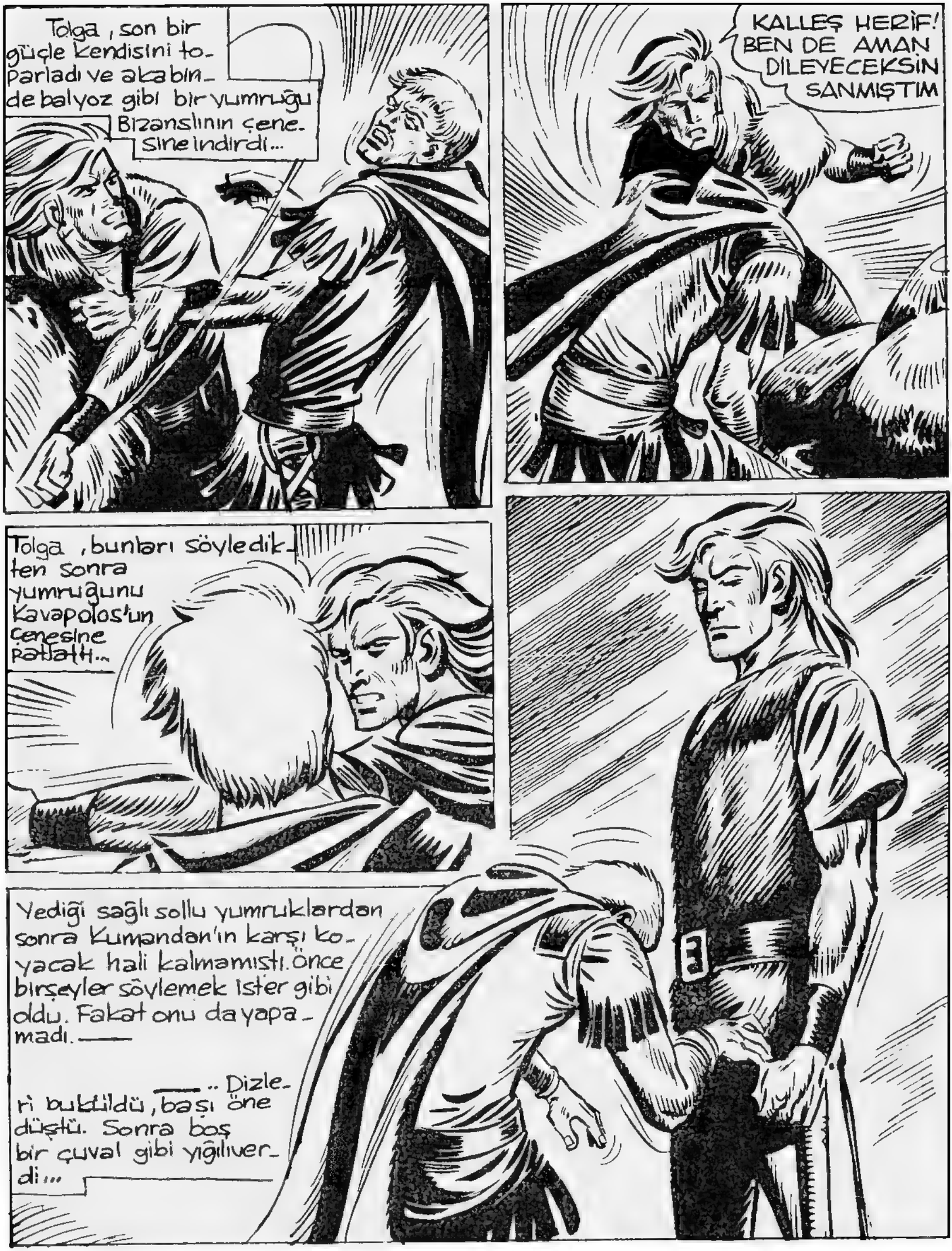
Tolga, son bir güçle kendisini toparladı ve akabinde balyoz gibi bir yumruğu Bizanslının çenesine indirdi...
KALLEŞ HERİF! BEN DE AMAN DİLEYECEKSİN SANMIŞTIM
Tolga, bunları söyledikten sonra yumruğunu Kavapolos'un çenesine patlattı...
Yediği sağlı sollu yumruklardan sonra Kumandan'ın karşı koyacak hali kalmamıştı. Önce birşeyler söylemek ister gibi oldu. Fakat onu da yapamadı. ——
—— .. Dizleri büküldü, başı öne düştü. Sonra boş bir çuval gibi yığılıverdi...

Tolga, ayakları dibine serilmiş yatan Kavapolos'u bir an seyretti. Gözlerinden ne düşündüğünü anlamak kabil değildi. Yıllarca özgürlük isteyen Bizanslıları, zindanlarda çürüten Kumandan işte bir cesed gibi çimenlerin üzerine uzanmış kalmıştı...
BENİ EPEY UĞRAŞTIRDI. AMA SONUNDA HAKETTİĞİ DAYAĞI YEDİ... BU ONA İYİ BİR DERS OLACAK!..
Tolga, Kavapolos'u önüne aldıktan sonra ağır ağır sürdü atını. Kulübeye geldiği zaman, arabanın, evin önünde durduğunu gördü. Genç kız dediklerini yapmış, buraya gelmişti...
ŞİMDİ, TEZ GİDİP LİDİA'YI BULAYIM... ONA BABASININ HAYATTA OLDUĞUNU SÖYLEYİNCE ÇOK ŞAŞIRACAK...

Evdoksiya son anlarını yaşarken, Lidia'ya gittikçe sönen bir sesle bütün bildiklerini anlatmıştı. Sesi gittikçe azalıyor, gözlerine ölüm ifadesi gelip yerleşiyordu..
DEDİKLERİMİ UNUTMA... KIZIM...
FAKAT... FAKAT AMAN ALLAHIM... ÖLDÜ...
Tolga, bu acıklı sahneyi biraz uzaktan izlemişti...
YAZIK... LİDİA'YI KURTARMAK İÇİN KENDİSİNİ FEDA ETTİ... RAHAT UYU EVDOKSİYA!
Gözlerinin önünde Evdoksiya'nın ölümünden son derece sarsılan Lidia ani bir hisle başını kaldırdığı zaman Tolga'yı gördü ve hızla ona doğru koştu... Tolga, onu şefkatle bağrına bastı...
ÜZME KENDİNİ LİDİA... O SENİN KURTULDUĞUNU GÖREREK RAHAT ÖLDÜ. EMİN OL ŞİMDİ RUHU GÖKLERDE BİZİ SEVREDİYORDUR... SANA ÇOK EMEĞİ GEÇMİŞTİ ONUN... MAZİNİ DE EN İYİ ŞEKİLDE O BİLİYORDU...
ÇOK PERİŞANIM... OH ALLAHIM... O ÖLMESEYDİ NE OLURDU SANKİ...

O BANA BİR ANNEDEN DAHA YAKINDI... EVDOKSİYA BENİM HERŞEYİMDİ... ŞİMDİ YAPAYALNIZIM...
YALNIZ DEĞİLSİN LİDİA.. BABAN YAŞIYOR...
BABAM MI?!..
EVET. ANNEN SENİ KURTARMAK İÇİN KENDİNİ FEDA ETTİĞİNDE BABAN AVDA İDİ....
AVDAN DÖNDÜĞÜNDE İŞ İŞTEN GEÇMİŞ, UĞRULAR ANNENİ ÖLDÜRÜP SENİ KAÇIR-MIŞLARDI...
DEMEK BABAM, ÖZ BABAM YAŞIYOR...
EVET. SIRF SENİN İÇİN YAŞADI. UZUN YILLAR ONDA ÇOK DEĞİŞİKLİK YAPMIŞ...
... AMA SENİ BİR TÜRLÜ UNUTAMAMIŞ..

Tolga, Lidia'nın yanından ayrılıp atını arabaya doğru çekti. Kavapolos, başına gelecekler den habersiz, yediği dayağın tesiri ile baygın bir halde idi...

ŞİMDİ SENİ BİZANS'A, ŞANINA LÂİK BİR ŞEKİLDE YOLLAYACAĞIM. ÖYLE Kİ, BU OLAY BÜTÜN BİZANSLILARIN DİLİNDEN DÜŞMEYECEK...

KISA BİR SEYAHATEÇIKACAKSIN KUMANDAN

Biraz sonra Kavapolos sımsıkı bağlanmış bir şekilde, arabanın ön tarafına oturtulmuştu... Tolga, bu işi bitirdikten sonra atlara sıkı bir kırbaç salladı...

ŞRAK!

Kamçılanan atlar dolu dizgin koşmağa başladılar... Dizginlerinin de serbest olması onlara hareket kolaylığı vermişti. Gittikçe artan bir hızla etrafa toz toprak sıçrata sıçrata yol alıyorlardı...

Tolga, arabanın gittikçe uzaklaşışını seyretti... Bir müddet sonra araba ardında bıraktığı toz bulutunun içinde kaybolmuştu...

Yüzüne çarpan rüzgârın tesiri ile kendine gelen Kumandan, biran nerede olduğunu anlıyamadı.

NE OLDU?! NEREDEYİM BEN?..

Neden sonra Kavapdos kendisini sımsıkı saran bağlardan kurtulmaya çalışıyordu..
İPLER ÖYLESİNE BAĞLANMIŞ Kİ... KURTULMAM İMKÂNSIZ!
İki atın çektiği araba Bizans'a doğru yaklaşıyordu.. Ufukta şar'ın ilk yapıları gözükmeye başlamıştı bile...Kavapolos hiçbir şey yapamamanın hıncı ile köpürmekteydi...
Arabayı ilk görenler şar'ın girişindeki satıcılar oldu..
HEY!.. ŞURAYA BAKIN!
Günlük işleri ile uğraşırken birden sürücüsüz bir arabanın geldiğini görünce işlerini bırakarak toplandılar...
ŞU BAĞLI OLAN KUMANDAN KAVAPOLOS DEĞİL Mİ?..
TA KENDİSİ... TANRI BİZE BU GÜNLERİ DE GÖSTERECEKTİ DEMEK...

Kavapolos'un bağlı bulunduğu araba, halkın şaşkın bakışları arasından bir yıldırım gibi geçip...

KUMANDANIN YÜZÜNÜ HIÇ BÖYLE GÖRMEMİŞTİM!

... saraya doğru hızla ilerlemeğe devam etti...

KİM YAPMIŞ ACABA BUNU?

RÜYAMDA GÖRSEM İNANMAZDIM. KUMANDAN NE HALLERE DÜŞMÜŞ...

KUMANDAN KAVAPOLOS ARABAYA BAĞLANMIŞ!

HEY! BENİM GÖRDÜĞÜMÜ SEN DE GÖRDÜN MÜ?

Kavapolos'un arabaya bağlı olarak sarayın avlusuna girmesi ortalıkta panik yaratmıştı. Kraliçe, derhal kumandanı huzuruna çağırttı...

BU NE HAL KAVAPOLOS! BURAYA BİR KIZLA DÖNMENİ BEKLİYORDUM...

ANLAT, NE OLDU?

ÇOK ÜZGÜNÜM KRALİÇEM... FAKAT TOLGA DENEN TÜRK HERŞEYİ ALTÜST ETTİ... ONU YENMEK, ONUNLA UĞRAŞMAK İMKÂNSIZ...

MÜCADELEDEN YILMIŞ GİBİ BİR HALİN VAR... KAVAPOLOS'UN GÜCÜNÜ BU KADAR ÇABUK YİTİRDİĞİNİ BİLMEZDİM..

HAYIR KRALİÇEM, YILMADIM...

...AMA TOLGA MÜTHİŞ BİR ADAM. ONU ANCAK SİNSİCE VURABİLİRİZ...

BEN DE ÖYLE YAPACAĞIM. EĞER HALÂ BİZANS'TA İSE...

BİZANS'TA ONU BULMAMIZ İMKÂNSIZ KRALİÇEM..GİZLENMİŞTİR..

KARLO İLE SİRENE'Yİ UNUTMA!.. GEL BENİMLE!

?

SANA BİRŞEY GÖSTERECEĞİM...

Kraliçe ile Kavapolos biraz yürüdükten sonra bir kapıya geldiler...

İÇERİ BAK KAVAPOLOS...

SİRENE'NİN KÖPEĞİ!..

EVET... ELE GEÇİRMEK PE KOLAY OLMADI...ADI DA KARABAŞ'MIŞ... ŞU ANDA SAHİBİNE KAVUŞMAK İÇİN CAN ATIYORDUR...

İPİNİ ÇÖZDÜĞÜMÜZ AN SOLUĞU SİRENE'NİN YANINDA ALACAKTIR...

EVET, ANLIYORUM... BU DEFA, EN SEÇKİN ADAMLARIMI YANIMA ALACAĞIM...

TOLGANIN, İMPARATORUMUZUN DOĞUM GÜNÜ İÇİN TERTİPLEYECEĞİ ŞÖLENDE BULUNMASINI İSTİYORUM KUMANDAN! YOKSA, ONUN YERİNE SENİ ARENAYA ATARIM. UNUTMA!..

Bizans şehrinden oldukça uzaklarda; dalgaların durmadan dövdüğü kayalıklar arasında kurulu bir evde sessizlik hüküm sürmekteydi.

Evin açık bir penceresinden bir baş mavi denizi seyretmektedir...

Bu Lidia idi. Sarı saçlarını omuzlarına dökmüş, öylece bakıyordu..

DEMEK BABAM YAŞIYOR... OH, TANRIM.., OLANLARA DUYDUKLARIMA BİR TÜRLÜ İNANAMIYORUM...

Yıllardır kendisini bir evlât gibi bakıp, büyüten Evdoksiya ile Felicio'yu biran bile aklından çıkaramıyordu...

Lidia' daldığı düşüncelerden, kapının vurulması ile uyandı...

KİM O?!

İKİSİ DE ÖLDÜLER... HEM DE BENİM YÜZÜMDEN.

Lidia'nın kaldığı odanın kapısı yavaşça aralandı...

TOLGA ... SEN MİSİN?

ERKEN YATMANI SÖYLEMEK İÇİN GELDİM. GECE YARISI YOLA ÇIKACAĞIZ..

HİÇ BİLMEDİĞİM BİR DİYARA GİDECEĞİM... BU BENİ KORKUTUYOR...

O KADAR İYİSİN Kİ...

.... usulca eğildi. Lidia'nın kadife gibi yüzünü avucunun içine aldı...

CESUR OLMALISIN LİDİA. SEN BURADA ARTIK BİR YABANCISIN. GİDECEK OLDUĞUN YER SENİN ANAYURDUN...

Sonra, genç kızın masum bakışlarına fazla dayanamadı, ve...

Aynı anda, evin alt katında...

NE DÜŞÜNÜ-YORSUN KARLO?

SEVGİLİ İMPARATORLUMUZUN DOĞUM GÜNÜNÜN BİR AN ÖNCE GELMESİNİ...

TERTİPLEYECEĞİ ŞÖLEN ONUN MEZARI OLACAK.. İMPARATORİÇE JULYA'NIN DA... FAKAT DOSTUMUZ TOLSA, BÜTÜN BUNLARI GÖREMİYECEK...

ONUN BİZE ÇOK FAYDASI OLDU...

HELE KUMANDAN KAVAPOLOS'U ARABAYA BAĞLAYIP ŞARA GÖNDERMESİ PLÂNIMIZA TUZ BİBER EKTİ. AYAKLANMAKTAN KORKAN HALKA BÜYÜK BİR GÜVEN GELDİ...

Bu sırada Kavapolos, yanına aldığı çerileri ile Karabaşı izlemektedir...

KÖPEK SERBEST KALINCA ARDINA BAKMADAN NASIL DA GİDİYOR...

Uzun bir takipten sonra Karabaş hızını birden artırdı...

HEDEFE YAKLAŞIYORUZ GALİBA...

Kavapolos lâfını bitirdikten sonra atının dizginlerini çekip kolunu havaya kaldırdı...

DURUN! KARABAŞ İLERDEKİ EVE DOĞRU GİDİYOR. SAKIN MEYDANA ÇIKMAYIN!

NETİCEYİ BEKLEYELİM. EĞER KÖPEK BİZİ YANILTMAMIŞSA...

Karabaş evin kapısına varınca havlamaya başladı...

HAV HAV!

Bir kayanın arkasına adamları ile gizlenen Kavapolos, tetikte bekliyordu.

EĞER SİRENE ORADA İSE KÖPEĞİNİ KARŞILAR...

EVDE

DUYUYOR MUSUN KARLO? KARABAŞ'IN SESİ. KARNI AÇIKMIŞ GALİBA..

EVET. YİNE KOKLINU ALMIŞ...

KAPI AÇILIYOR... BİRİ ÇIKTI... EVET..

SİRENE

BAKALIM BU DEFA TOLGA SENİ KURTARABİLECEK Mİ?

BENİ TAKİP EDİN!

EYVAH! ASKERLER. KARABAŞ BİZİ ELE VERDİ!

HAVDİ ASLANLARIM!.. EVİ KUŞATIN!!.. BEN EMİR VERMEDİKÇE SAKIN BİR ÇILGINLIK YAPMAYIN!

Vaziyetin hiç de iyi olmadığını gören sirene hızla kapıyı kapadı...

KARLO! YERİMİZİ BULDULAR.

NE?

KAVAPOLOS! İTLERİ İLE GELMİŞ... ÇOK KALABALIKLAR! BU HAYVAN SÜRÜLERİ İLE NASIL BAŞEDECEĞİZ!?

Evin üst katında.

HEY SİRENE! BENİ İYİ DİNLE! SANA BİR TEKLİFİM VAR!

KEŞKE SENİ ÖLDÜRSEYDİM KAVAPOLOS!

EVİN ETRAFIN KUŞATTIK! BURADAN CANLI ÇIKAMAZSIN!

YAŞAMAN İÇİN SANA BİR FIRSAT VERECEĞİM SİRENE! BENİ İYİ DİNLE...

TOLGA VE LİDİA'YI BANA TESLİM EDERSEN HAYATINI BAĞIŞLARIM!.. BİZANS SOKAKLARINDA ELİNİ KOLUNU SALLIYA SALLIYA GEZİNEBİLİRSİN!

PEKALÂ! DİKKAFALILIĞIN CEZASINI ÇEKECEKSİN! ÇERİLER, SALDIRIN! SİRENE'Yİ CANLI İSTİYORUM!

SEN DE BENİ İYİ DİNLE KAVAPOLOSİTİ! BU ADİ TEKLİFİNE YANAŞACAK KADAR AŞAĞILIK BİR ADAM OLMADIĞIMI BİLMEN GEREK! AYRICA HAYATIMI BAĞIŞLAMAN İÇİN BENİ YAKALAMALISIN!.. BUNU UNUTMA!

Aynı anda, evin penceresine kancalı bir ip fırlatıldı...

Cerilerden biri pencereye fırlattığı kancanın ucuna bağlı iple yukarı tırmanmağa başlamıştı...

BENİM BİLDİĞİM EVLERE KAPIDAN GİRİLİR!..

KÜT!

ŞABUK KIRIN KAPIYI!

BU BENİM İŞİME YARIYABİLİR!..

GÜM!

SEN AŞAĞIYA İN! SİRENE İLE KARLONUN YANINDAN AYRILMA LİDİA. BENİM BİRAZ İŞİM VAR.

PEKİ!

Tolga, birden kendini pencereden aşağı boşluğa bıraktı...

Önce atların bulunduğu ahırın damına...

...sonra da yere indi...

Yere inер inmez atının ipini çözüp üzerine sıçradı.

SENİ BİRAZ YORACAĞIM VEFAKÂR ATIM!. HAYDİ!..

SAVULUN LEŞ KARGALARI! TOLGA GELİYOR!...

HEY, SİRENE! ŞURAYA BAK!
TOLGA, TEK BAŞINA ASKERLERİN ÜZERİNE SALDIRIYOR!

TANRIM!.. O KADAR KALABALIKLA NASIL BAŞEDECEK!?
ONU YALNIZ BAŞINA BIRAKAMAYIZ. KARLO, HAZIRLAN!

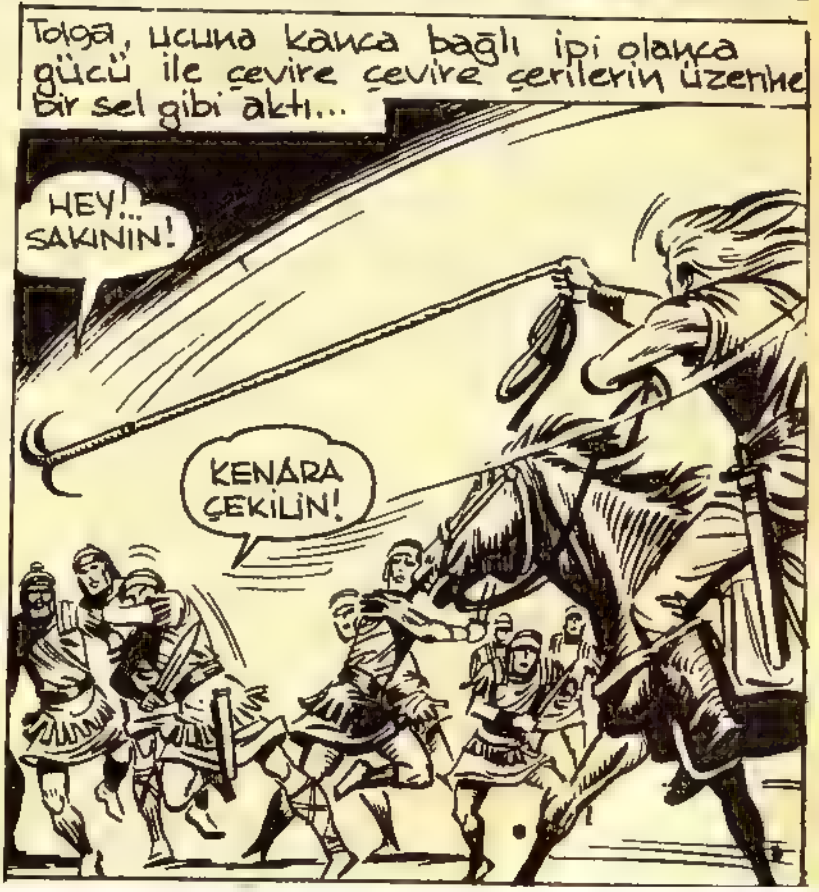
Tolga, ucuna kanca bağlı ipi olanca gücü ile çevire çevire şerilerin üzerine bir sel gibi aktı...
HEY!.. SAKININ!
KENARA ÇEKİLİN!

SAVULUN SOYSUZLAR!!!
Kapıyı kırmak için atlarından inip evi kuşatan çeriler, Tolga'nın bu saldırısı karşısında biran şaşkına döndüler...
DEMEK TOLGA DA BURADA İMİŞ...
BUDALALAR! BİR KİŞİYE KARŞI KOYAMIYACAK MISINIZ!? SALDIRIN!
SİRENE, SEN KIZIN YANINDAN AYRILMA! TOLGA'YA YARDIMA GİDİYORUM.
KUMANDANINIZIN DEDİĞİNİ DUYMADINIZ MI?.. HAYDİ GELİN BAKALIM!

Karlo'nun dişarı fırlaması ile iki Bizans çerisini haklaması bir oldu...
AH!
OF!
İŞE SİZDEN BAŞLADIĞIM İŞİN BENİ BAĞIŞ-LAYIN!
GELDİM TOLGA! HEPSİNİ HAKLARSIN AMA PAYIMA DÜŞENİ KİMSEYE KAPTIRMAM!
BEN BU GÜNLER İÇİN YAŞADIM, BANA BU FIRSATI VERDİĞİN İÇİN SANA NE KADAR TEŞEKKÜR ETSEM AZDIR TOLGA.!

Karlo'nun kılıcı havada parıltılı kavisler çizerek cerilerin üzerine inmeğe başlamıştı...

BİZANS İÇİN CANIMI VERİRİM AMA BUGÜN ÖLMEĞE NİYETİM YOK!

Az ilerde, Tolga elindeki uçu kancalı ipi çevirirken Sirene'ye seslendi.

TEZ KIZI ÇIKAR EVDEN SİRENE! GÖTÜR BURADAN!...

TOLGA HAKLI. BURADA KALAMAYIZ! GEL LİDİA! ÇIKALIM BURADAN!

SAKIN BENDEN AYRILMA!

Delikanlının ölüm saçan kancasından korunmak için dörtbir yana kaçışan ceriler, sirenenin Lidia'yı evden çıkardığını farkedememişlerdi...

SİZENE LİDİA'YI EVDEN ÇIKARDI. GÖREN DE OLMADI...BUNLARI BİRAZ DAHA OYALAMALIYIM!..

EYVAH! KANCAYI ÇIKARAMIYORUM!

AH!

ÇABUK ONU ATINDAN İNDİRİN! ARTIK ELİNDEKİ İŞİNE YARAMAZ

Kavapolos'un bağırması üzerine, etrafa kaçışan çeriler Tolga'nın üzerine doğru hızla atıldılar.

DİZGİNLERİ TUTTUM!

KRALİÇE ONU CANLI İSTİYOR.

BIRAK DİZGİNLERİ!

AH!

Tehlikenin gittikce büyüdüğünü gören delikanlı, elini kılıcının kabzasına attı...

Fakat....

Cerilerden biri kollarını Tolga'nın göğsüne doladı. Dizginleri bırakan Tolga, bu saldırı karşısında dengesini kaybedip yuvarlandı.

YAKALADIM ONU AR-KADAŞLAR!

yardıma gelen Karlonun yüzü birden değişti...

EYVAH!.. OOO TOLGA'YI ATTAN DÜŞÜRDÜLER! HEPSİ ÜZERİNE ÇULLANDI. BİRŞEYLER YAPMALI

Karlo, ani bir kararla Tolga'nın başına üşüşen cerilerin üzerine atıldı.

KARLO'NUN GELİŞİ İYİ OLDU. SEN ŞÖYLE DÖN BAKALIM!

Tolga'nın, ters yüz edip fırlattığı çeri, arkadaşlarının üzerine düştü!

OF!

Tolga, hemen dizlerinin üzerine doğruldu. Fakat etrafı sarılmıştı...

Kavapolosun sesi tekrar duyuldu.

ONU CANLI İSTİYORUM

ÇERİLER BENİ UNUTTU... BİZİM SU DOLU FIÇI İŞİME YARAYABİLİR...

Karlo su fıçısını yere yatırarak hızla ileri itti...

ALIN! BU SİZE HEDİYEM OLSUN!

HEY!

HAYT! GELİYORUM TOLGA! BU ZEVKİ SENİNLE PAYLAŞMAK İSTİYORUM.

DİKKAT, KARLO!.. ARKANA BAK!

Tolga'nın uyarmasına rağmen karlo geç kalmıştı.

Karlo, sol omuzuna yediği kılıcın tesiri ile biran sendeledi

HAY TANRININ BELASI! KAVAROLOS, SANA ANCAK ARKADAN VURMAK YARAŞIR!

Karlo'nun gözleri kararmaya başlamıştı. Dizleri üzerine çöktü... Tolga, Karlo'nun etrafına üşüşen çerileri, savurduğu kılıç darbeleri ile bir an işin püskürttü.

Karlo'nun yaralandığını gören Tolga, şimşek gibi ileri atıldı.

GELİYORUM KARLO! POSTUMUZU BU UYUZ ÇAKALLARA KOLAY KOLAY TESLİM ETMEYECEĞİZ!

Tolga'nın bu akıl almaz mücadelesi karşısında çeriler iyice çaşırmışlardı.

KILICIMIN TADINI BAŞKA TATMAK İSTEYEN VAR MI ARANIZDA?!

AHHHH!..

AL! BU DA SANA!

Tolga - kılıcını bir başka çerinin karnına sokup çıkarmıştı ki...

İŞTE ŞİMDİ FENA KIŞILDIM. DÖRT BİR YANIMI ÇEVİRMİŞLER. KURTULUŞ YOK GALİBA.

Bu esnada Lidia'yı kaçıran Sirene gözünü arkadan bir türlü ayıramıyordu.

EYVAH! KARLO'YU YARALAMIŞLAR! TOLGANIN DA DURUMU KÖTÜLEŞTİ. NE YAPMALI. YANIMDA LİDİA OLMASA...

Cariler bir anda Tolga'nın etrafını kuşatıp üzerine saldırdılar.

YAKALADIM ONU! ELİMDEN KURTULAMAZ!

OLACAĞI BUYDU. AMA ONLARI OYALADIM YA.. ŞİMDİ SİRENE KIZI KAÇIRMIŞ OLMALI.

Kumandan Kavapolos, karıya sapladığı kanlı kılıcını elinde tutarak çerilerine doğru dönüp seslendi.

YARALIYI ÖLDÜRÜN! DİĞERLERİNİ BAĞLAYIN!

Kavapolosun emri üzerine bir çerinin enli, parlak kılıcı havaya kalktı. Tam ineceği an...

HEY!!

Cerinin keskin kılıcı havada kaldı. Kavapolos başını sesin geldiği tarafa çevirdi. Hiç ummadığı bir şeyle karşılaşmıştı..

O DA NE?!..

GÖZLERİME İNANAMIYORUM!

Kumandan gördüğü manzara karşısında şaşkına dönmüştü. Bizans halkı, yalın kılıç, haykırarak üzerlerine doğru hızla gelmekteydi...

KÖTÜLERE ÖLÜM!, YAŞASIN HÜR BİZANS!..

Kavapolos'un zülmünden bıkan halk dörtbir yandan saldırıya geçmişti..

SONUN GELDİ KAVAPOLOS!...ARTIK BİZANS'IN SÜSLÜ ODALARINDA, PİS İŞLERLE UĞRAŞAMIYACAKSIN!

KURTULDUK!

OH!..NİHAYET İSTEDİĞİM OLDU! YAŞASIN HÜRRİYET!

Karlo, omuzundaki yaraya rağmen Kavapolos'un atının yanına gelip korkunç bir feryat attı...

Tolga da bunu fırsat bilip..

.. etrafını saran gerilerden kurtuldu..

Bizans çerileri kendilerini toparlayamadılar.. Canlarını sevenler teslim oldu... Direnenler bunu hayatları ile ödedi...

O anda Tolga, Lidia'yı peşine takarak atların bulunduğu yere varmıştı...

SİRENE'NİN BAHSETTİĞİ ATLAR BURADA!. GEL LİDİA!.

Karlo'nun attan alaşağı ettiği Kavapdos kudurmuş gibiydi...

ALLAH KAHRETSİN HEPİNİZİ!.

Kavapdos'un sesini duyan Karlo, hışımla ileriye doğru atıldı...

...ve

AHH!

... kılıcını kumandanın karnına sokup çıkardı...

BUNUN BÖYLE OLMASI GEREKİYORDU... BÖYLE KUMANDANLAR BİZANS'A LÂİK OLAMAZLAR.

GEL LİDİA.. DOSTLARLA VEDALAŞALIM..

HEY!.. KARLO!.. SİRENE!

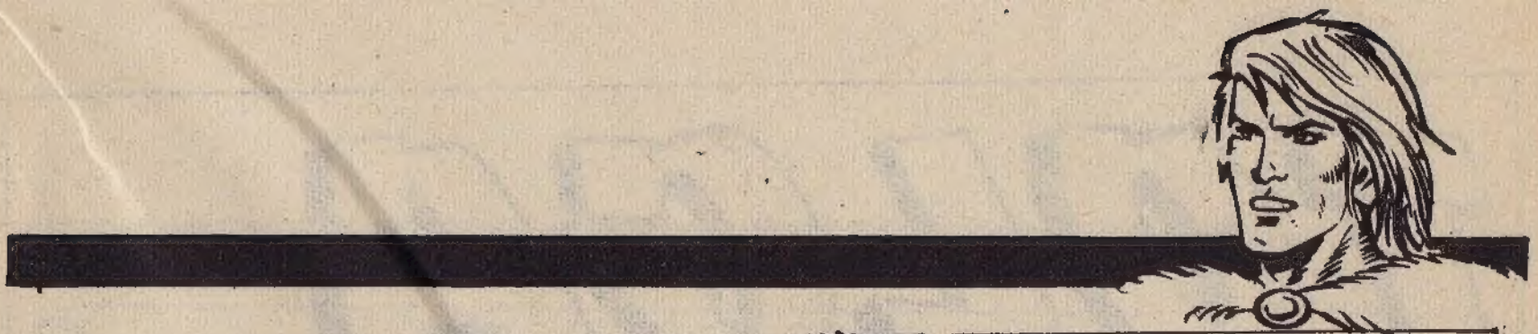

SİZLERİ HİÇ UNUTMAYACAĞIM!. TANRI SİZLERİ VE BİZANSI KORUSUN!

GÜLE GÜLE TOLGA.. SENİN GİBİ MERT BİR ARKADAŞTAN AYRILDIĞIM İÇİN ÜZGÜNÜM.
OMUZUMDAKİ YARA BANA BU KADAR ACI GELMEMİŞTİ..

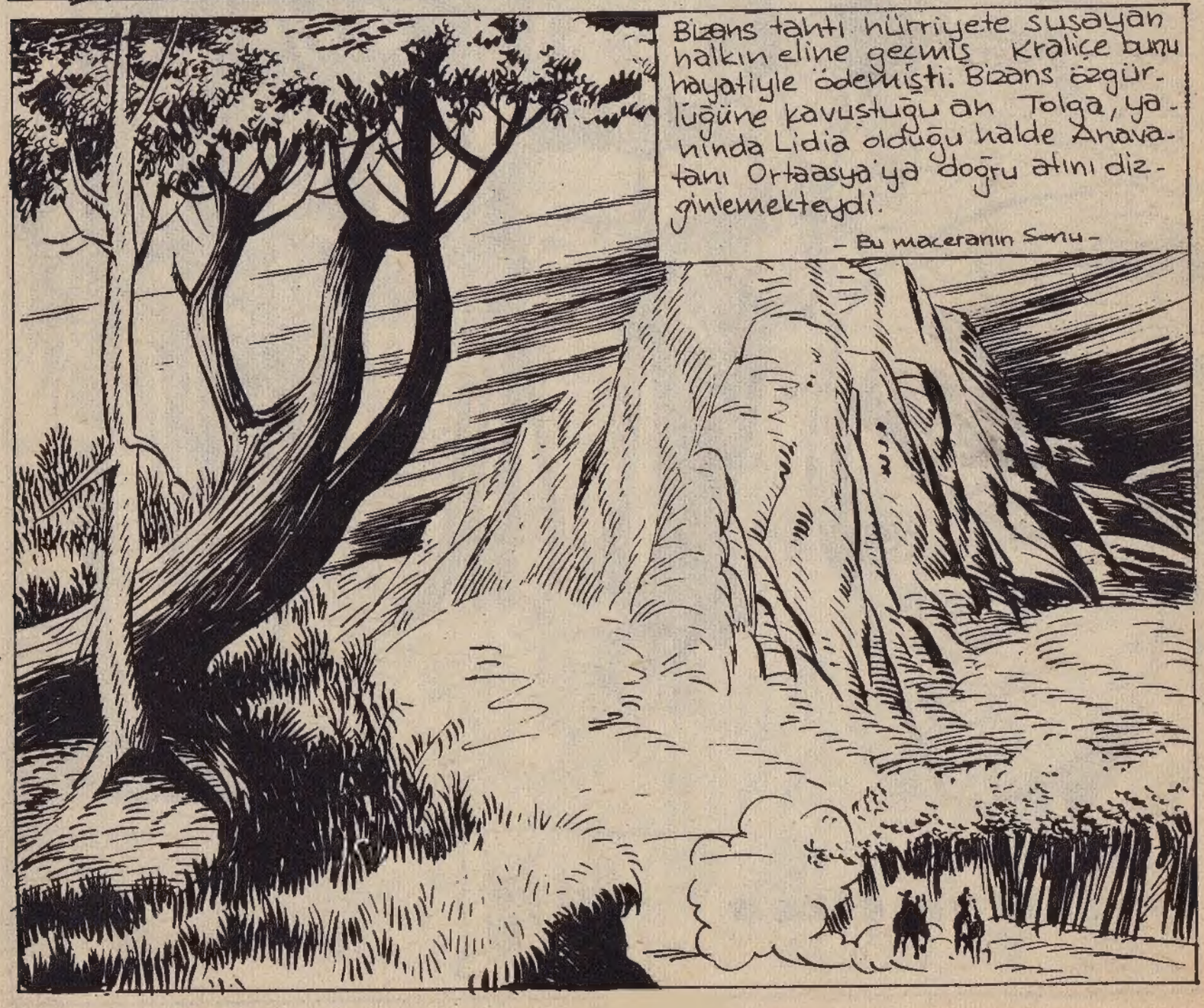
Bizans tahtı hürriyete susayan halkın eline geçmiş Kraliçe bunu hayatiyle ödemişti. Bizans özgürlüğüne kavuştuğu an Tolga, yanında Lidia olduğu halde Anavatanı Ortaasya'ya doğru atını dizginlemekteydi.
- Bu maceranın Sonu -